

૪૫૪૭

॥ શ્રી રાધાકૃષ્ણાય નમઃ ॥

નારણસીંગ કૃત

મજનાવલ્લી.

ઈશ્વર શાનાભિલાશીએને માટે
અનાવનાર

નારણસીંગ કેસરીસીંગ.

હાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બાપાલાલ કે. અને નયુલાલ હી.

અમદાવાદ.

છોકરે, સુનિયમ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૪૨.

ક્રીમત પ આના.

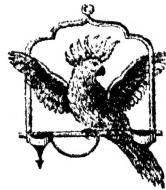
૪૫૪૭

॥ શ્રી રાધાકૃષ્ણાય નમઃ ॥

નારણસીંગ કૃત
ભજનાવલી.

ઈશ્વર જ્ઞાનાભિલાષીઓને માટે
બનાવનાર

નારણસીંગ કેસરીસીંગ
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
બાપાલાલ અને નથુભાઈ.

અમદાવાદ.

યુનિયન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૪૬.

(સને ૧૮૬૭ના રાય મા આદત પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવ્યું છે)

નારણશિંગ કૃત.

ભજનાવલી.

ભાગ ૧ લો.

“સત ગુરુ સાહ્ય કરે એકવારે. એ રાગ.”

પદ ૧.

પ્રથમ પેહ્લેલાં લાગુ ગુરુજને પાયરે. ૧
તેથી મારાં શુભ કારજ સિદ્ધ થાયરે. ૨
ગુરુ પુજે ચૈદ ભોવન પુજાયરે. ૩
તેથી મારાં પાપ તાપસૌ જાયરે. ૪
ગુરુ ઉપદેશે જ્ઞાન ભાણુ ઉદે થાયરે. ૫
તેથી મારે અજ્ઞાન અંધારૂ મટી જાયરે. ૬
ત્યારે તો રાધા કૃષ્ણ દરશાયરે. ૭
દરશન કરતાં આવાગમન મટી જાયરે. ૮
જેને માથે રાધા વણ્ણ ભુરુ સહાયરે. ૯
તેને તો કાળ તે કેમ કરી ખાયરે. ૧૦
ગુરુના જશ તો શિવ વિરચી ગાયરે. ૧૧
નારણશિંગ તો ગુરુ ચરણ રજ ચાહિરે. ૧૨

પદ ૨. ગરબી.

કાયાં જીવને કહેછેરે, સુણો મારા પ્રાણપતી;
મેલી મુજને ક્યાં જાએછાંરે, આ વગડામાં અથડાતી. ૧
જીવ તમારા લીધેરે, ચાલુછું હું મદમાતી;
તમ વિના નહિ મારારે, આ દેહીના સંગાથી. ૨
જ્યારે તમેજ જાશેરે, ત્યારેતો મારી શીરે ગતી;

(૨)

જ્યારે જાગૃજ હુતુરે, ત્યારેતો પ્રીત કરવી નોહોતી. ૩
 ઘણાં લાડ લડાવ્યારે, ભેગી બેશીને જમતી;
 હુવે કેમ તરછાડીરે, આવી કેમ ફરી મતી.
 ફોક ગુરજ મળીઆરે, અગમગર જેની ગતી;
 કરશે બ્રહ્મ સ્વરૂપેરે, એ હું જાણતી નોહોતી ૫
 દો દેવ નીરંજનરે, મુળે મંગળ મુરતી;
 તારો ભેદ ના જાણ્યારે, એવી તારી અકળ ગતી
 મારી કરૂણી ના જોશારે, હું કરજોડી કરગતી;
 મેંલી માયાને ચેતનરે, ચાલ્યા, અમરાવતી ૭
 દાસ નારણસીંગ કહેછેરે, માયા પછે રહી રોતી;
 ગુરૂ ગોવિંદને ભજશેરે, થશે તેની સત્ય ગતી ૮

પદ ૩.

જીવ કાયાને કહેછેરે, હું પંખીજીવું પરદેશી;
 અમે ક્યાં મુઘી રહીએરે, નથી અહિંના રહેવાસી. ૧
 તારા મોહના તે ફંદમારે, પડી અમને ફાંસી;
 તારી વાસના લીધેરે, ફર્યો લખ ચોરાશી. ૨
 ગુરૂએ ગમજ પાડીરે, જોયું સરવે તપાશી;
 નિરખ્યા બ્રહ્મ સ્વરૂપનેરે, પોતાનું રૂપ પરકાશી ૩
 મારી કેડજ મેલોરે, શાને કરો ઉદાશી;
 તમને તિરથ કરાવ્યારે, શ્રી ગંગાને કાશી. ૪
 થયા રૂપ અરૂપરે, માયા ત્યારે દુર ખશી;
 ભળ્યા તેજમાં તેજરે, હુરી જેને ગયા વશી. ૫
 દાસ નારણસિંગ કહેછેરે, અચળ થયા અવીનાશી;
 ગુરૂ ગોવિંદને ભજશેરે, અમરપુરના વાશી. ૬

પદ ૪. લાગ્યારે મારે નટવર શું નેડા. એ રાગ.

ભજોને રાધેકૃષ્ણ મોરારી, છબીપર જાઉં બલીહારી;

(૩)

ભજેને રાધેકૃષ્ણ મોરારી.

ભજેને મુખે નહિ બેસે કાંઈ દામ, ભજનથકી રીઝશે મુંઢીરસ્યામ;
કપટ જ્યારે દલનું નાખો કાઢી. ભજેને૦ ૧

નિશદીન સતસંગત કરીએ, મુખે હરી હરી આચરીએ;
નાંખી મોહ મુમતાને મારી. ભજેને૦ ૨

પ્રેમ કરી રામ નામ ગુણ ગાય, અંત સમે કરશે હરી તેની સાથે;
લીધા જેમ પ્રહલાદ ઉગારી. ભજેને૦ ૩

હરી નામ અધમ આધારે, શ્રી રામ નામ ભવસાગર તારે;
જીવોને પેલી ગુણકાને તારી. ભજેને૦ ૪

દયાળુ તો એવા શ્રીરણછાડ, ભજેરે તેના પુરંસ મનના કોડ;
માટે ભજે સૌ નરને નારી. ભજેને૦ ૫

નારણશીંગ નામ હરીનું નાવ, બેશીને ભવસાગર ઉતરી જાઓ;
માથેરે ગુરૂ બેવટીઆ ભારી. ભજેને૦ ૬

પદ ૫.

જોડુરે એક મેંના પોપટનું, પાંજરું આ કાપા કંચનનું;

મેંના માયા હરીની દાસી, ચેતન પોપટજી અવનાશી;
જીઆને અંતરમાં પરકાશી. જોડુ૦ ૧

કારીગર પુરા કેહેવાતા, પચરંગી પાંજરૂ ઘડતા;
તેનામાંહિ પોપટજી રહેતા, જોડુ૦ ૨

ચેતનનું તો તેજ ધણુરે તપે, શોભે પરિબ્રહ્મની રૂપે;
બેઠારે માંહિ મહા મંત્રને જપે. જોડુ૦ ૩

મેંનારે માયા પોપટની નજરે પડી, પોપટજીનું મન લેઈ ગઈ હરી;
પોપટજીની મત સમુળગી ફરી. જોડુ૦ ૪

મેંનારે તુંતો આવને આરી, મારીને તારી સરખી બને જોડી;
મેંનાએ નાંખી મોહ તણી દોરી. જોડુ૦ ૫

હવેરે મેંના કહેછે પોપટને, આવીને હુંતો વરજું તમને;

રખેરે દેવો દેતાજી અમને. જોડુ ૬
 એવુરે મુણી પોપટ થયો બેહાલ, તેમ તેમમેના કરે વળાવેલા; જોડુ ૭
 મેનારે તને કરવાનો હું ન્યાલ. જોડુ ૮
 હવેરે મેના પોતે મનમાં હશી, હું તો પેલા પોપટને રૂઢીએ વશા; જોડુ ૯
 એનેરે લેઈ ફેરવું ચોરાશી. જોડુ ૧૦
 પોપટજીતો ભણવુંએ ભુલી ગયા, જઈને પેલી મેનાના વશમાં રહ્યા; જોડુ ૧૧
 પોપટ હવે મોહદરિઆમાં વહ્યા. જોડુ ૧૨
 હવેરે મેનાં પોપટજી બંને, બેઠારે હોતો કાળ બસાડો કને; જોડુ ૧૩
 જઈને પેલા પોપટજીને હણે. જોડુ ૧૪
 હવેરે પોપટને લાગ્યું ખાર, પેલુરે મુખ ક્યારે ગયું માર; જોડુ ૧૫
 પડેછે મારે મરવું ને અવતરવું. જોડુ ૧૬
 ચેતન મદિ જીવ સ્વરૂપે થયા, જ્યારે પેલી માયાના વશમાં રહ્યા; જોડુ ૧૭
 મારે લખચોરાશીમાં ગયા. જોડુ ૧૮
 નારણશીંગ ગર ચરણની આશ, માયા થકી થઈને બેઠાણું નિરાશ; જોડુ ૧૯
 આપોને હરી ચરણ કમળમાં વાસ. જોડુ ૨૦
 પદ ૬. મુખડાની માયા લાગીરે મોહન તારા, એ રાગ. જોડુ ૨૧
 મુખમાં હરીને ભજેરે ચેતોને પ્રાણી,
 નાપડો માયાના કંદમાંરે આ જોઈ જાણી. જોડુ ૨૨
 માયા તમને મોહી લેશે, ધુતારી ધુતિને જશે; જોડુ ૨૩
 પછે તો પસ્તાવો થશેરે. ચેતોને ૧
 માયા સારૂ મરે મથી, કોઈની એ થઈ નથી,
 જો વિચારી હૈયામાંથીરે. ચેતોને ૨
 મિથ્યા મુખમાં જાય દોડી, બ્રહ્મ તજી માયા જોડી;
 બોયો હિરો ના રહી કોડીરે. ચેતોને ૩
 અમુલ્ય વસ્તુ તમને જરી, તમે ના કીંમત કરી;
 ગઈ તે ના આવે ફરીરે. ચેતોને ૪

(૫)

હરી નામે ચાલે હુડી, કરીલે તું તારી મુડી;
શીખામણુ દેઉ રૂડીરે. ચેતોને૦ ૫
જેણુ હરી ગુણુ ગાયા, ધનવાન એ કહેવાયા;
હરી તેજમાં સમાયારે. ચેતોને૦ ૬
નારણુશીંગે જોયું જાગી, બ્રહ્મણુ માયાની ભાગી;
હરી નામે પ્રિત ભાગીરે. ચેતોને૦ ૭

પદ ૭. (રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

મનવાને વારો તમેરે આજીવ મારા,
કહું તે રૂદેમાં ધરોરે, સાંભળનારા.
સરગ ભોવનથી આવ્યા, મનેવચ્છી ખોટી માયા;
હાથે કરીને લુટાચારે. આજીવ મારા૦ ૧
હવે મુનપા દેહુ ધરી, ભજીલેને શ્રીહરી;
મન તારું વશ કરીરે. આજીવ મારા૦ ૨
મનવાનો વાંક કાઢો, તારી પાસે જે રહેનારો;
મોકલો ત્યાં તે જનારોરે. આજીવ મારા૦ ૩
મનને અધમ કેહેવો, મન તો મોહન જેવો;
જેમાં નાંખો તેમાં તેવોરે. આજીવ મારા૦ ૪
જેણુ મન વશ કીધા, જુગતમાં જસ લીધા;
અમી રસ તેણુ પિધારે. આજીવ મારા૦ ૫
તમે જાઓએ અવળી વાટે, કહું છું હું તેની માટે;
હિરો ખાશો કોડી સાટેરે. આજીવ મારા૦ ૬
આવ્યોછે વખત તારો, કરીલે સતસંગ સારો;
ઉતરવાનો આવ્યો આરોરે. આજીવ મારા૦ ૭
નારણુશીંગ કહે દાસ, મેલી દે માયાની આશ;
હરી ચરણુ પુરો વાસરે. આજીવ મારા૦ ૮

(૬)

પદ ૮. (ચાલો ડાકોરમાં જઈ વરીએ) એ રાગ.

હરી સદાય મંગળકારી, એનો મુજને ભરસો ભારીરે. હરી૦ ૧
જેનું નામ લીધે સૌ દુઃખ જાય, થાય સદા સુખકારીરે. હરી૦ ૨
જનમ ધરે તે સરવે અમંગળ, રૂપિમુનીને બ્રહ્મચારીરે. હરી૦ ૩
લીલવરણ ધનશ્યામ સ્વરૂપે, એરે છબી મને પ્યારીરે. હરી૦ ૪
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂપ્રતાપે, એ ચરણકમળ બલીહારં. હરી૦ ૫

પદ ૯. (રાગ ઉપર પ્રમાણ.)

હરી નામ તમારૂં સારૂં. એતો મુજને લાગે પ્યારૂંરે. હરી૦
સારમાં સારૂં હરી નામ તમારૂં, ખીજું માયા કેરૂં લા'રૂંરે. હરી૦ ૧
હરી નામ વિના અટરસ ભોજન, એ જમવાનું ખા'રૂંરે. હરી૦ ૨
નામ અમિરસ જે કોઈ પિરે, થશે હૃદયું તેનું તા'રૂંરે. હરી૦ ૩
નામ હરીનું નાવ ભવસાગરમાં, સૌને માથે તારૂંરે. હરી૦ ૪
દાસ નારણશીંગ કહે હરીના ચરણપર, તનમન ધન સૌ તારૂંરે. હરી૦ ૫

પદ ૧૦. (રાગ ઉપર પ્રમાણ.)

મારે એરે પુરૂપનું કામછે, જેનું રાવ રણછોડજી નામછેરે. મારે૦
માર મુગટ એન કાને કુંડળ, લીલવરણ ધનશ્યામછેરે. મારે૦ ૧
દેવકીના સુત નંદજીના લાલા, દસરથ ધરે એ રામછેરે. મારે૦ ૨
હરી જનના હિરદામાં રહેછે, દેખીતા ડાકોલ ગામછેરે. મારે૦ ૩
સમજીનું સચરાચર માંહી, જ્યાંરે જીએ ત્યાં એનો ઠામછેરે. મારે૦ ૪
નટવર નાગર સુખના સાગર, એરે હરીની મારે હામછેરે. મારે૦ ૫
એવા હરીના જેણે ગુણ ના ગાયા, તેની જીવ્યાએ ઠામછેરે. મારે૦ ૬
દાસ નારણશીંગકહે હરીનાચરણમાં, અડસઠ તિરથચારેધામછેરે. મારે

પદ ૧૧. (રાગ ઉપર પ્રમાણ.)

હરી તમે મારાને હું તમારો, જાણી પોતાનો મને તારોરે. હરી૦
કામકૌંધ મારી કેડે પડ્યાછે, કુડકપટ મારાં કાઢોરે. હરી૦ ૧
મોહ સુમતા માયાના બંધથી, કંરૂણા કરીને છોડાવોરે. હરી૦ ૨

(૭)

મને તો વા'લુ' હરી નામ તમારું, સંસાર સુખ બધો ખારોરે. હરી ૦૩
મેહર કરી માહારાજ પધારજો, અંત સમે એક દહાડોરે. હરી ૦ ૪
બહાનું તમારું માટે શરણ લેજો, અવગુણ ન જોશો કાંઈ મારોરે હરી ૦
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, આવ્યાં કારજ મારા સારોરે હરી.

પદ ૧૨. (રાગ ઉપર પ્રમાણ.)

મારી સુરતિ સામળીયાનું લાગી, મારી સરવે ભરમણા ભાગીરે. મા-
હરી હિરદામાં આવી ખિરાજ્યા, મન મોરલી રૂડી વાગીરે. મારી. ૧
સંસાર સુખમાં સુધ રહીતી, ગુરૂ શબ્દ શુણી જાગીરે. મારી ૦
જેમાંરે સુરતી તેમાં જન્મ ધરેછે, શું સંસારી કે ત્યાગીરે. મારી ૦
જેવી જેની મતિ તેવી તેની ગતિ, સુણજો સર્વ સોહાગીરે મારી ૦ ૪
હરી સગાથે જેની સુરતિ ના લાગી, તે પુરણ પાપી અભાગીરે. મારી ૦ ૫
દાસ નારણશીંગ કહે હરી ચરણથી, સુરતિ નારેલેશો મારી આશીરે. ૬

પદ ૧૩.

ખોટી પ્રીત કરે નરનારી, એતો જનમ જનમ ગયા હારીરે. ૧
પરનારી શું ગવન કરોછો, નરક તણા અધિકારીરે. ૨
ભરમાસુરને ભરમ કરી નાંખ્યો, મોહની રૂપે મોરારીરે. ૩
ઈંદ્ર ચંદ્રને કલંકજ બેઠાં, ગોતમ નારી ઠગારીરે. ૪
રાવણને પરનારી કાજે, સરવે લકાં પરજાળીરે. ૫
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, સાચે રાચે ગિરધારીરે. ૬

પદ ૧૪. (રાગ ઉપર પ્રમાણ.)

ભાવે મદન મોહન મારા મનમાં,
જેને નિશ્ચે નહિ તે જાય વનમાંરે, ભાવે.
જેને સોધે સન્યાસિ મહા મુનમાંરે, ભાવે.
મારી નિધા કરે તે બળે તનમાંરે, ભાવે.
હંકારીથી હરી અળગા રહેછે,
રાજીછે દિન વચનમાંરે. ભાવે. જેને. મારી. ૧

(૮)

માહા મુનિને સ્વપને નાઆવે,
 ધરતા ફરેછે ગોધનમાંરે. ભાવે. જેને. મારી.
 છેલ છબીસો ને છગાળો,
 રાસ રમેછે ગાંધી જનમાંરે. ભાવે. જેને. મારી. ૩
 એંઠાં એંઠાં બોર બાધાં મારે નાથે,
 સિવરી તે બાધનાં વનમાંરે. ભાવે. જેને. મારી. ૪
 હુત કરીને હરી નામજ દ્યો તો,
 એવું નહિ પુન્ય જગનમાંરે. ભાવે. જેને. મારી. ૫
 દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે,
 હરી આવી વરયાછે મારા તનમાંરે. ભાવે. જેને. મારી. ૬
 પદ ૧૫. (રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

જેણે રામ નામ લેછે જાણ્યું, એને ઘેર ના આવે જમ આજુરે. જેણે.
 રામ નામ મહિ હોય જેનારે ધરમાં, તેને તે દુઃખ હોય શાનુરે જેણે.
 અજ્ઞાન અંધારૂં એનું રહેવા નાપામે, જ્યાં ઉગે જ્ઞાનકેરા ભાણુરે. જેણે.
 રામ નામ મહિમા સૌથી મોટો, શેશ શંકરે વખાણુરે. જેણે. ૩
 તિલક છાપ તુળશીની માળા, જેને હરીનું હોય બહાનુરે. જેણે. ૪
 રાજ ધરમ તેનું ઘોઘ નાખેછે, પુરવે તે પાપનું પાનું. જેણે. ૫
 દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, રામ નામે મન માન્યુરે. જેણે. ૬
 પદ ૧૬. (રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

દ્યોને રામ નામ ખરું નાણું, એતો ચારે બુગ પરખાણુરે. દ્યોને.
 મુનષા દેહ દેવતાને દુલ્લભ, આવ્યું તમારે ટાણુરે. દ્યોને. ૧
 હાડ ના ભાગે તારે દામ ના ભાગે, સંજે મળેછે તને લાણુરે. દ્યોને. ૨
 નામ સુણીને જમ પાછા ફરેછે, દેખી હરીનું બાહાનુરે. દ્યોને. ૩
 પલની પલકમાં શું નિપજેછે, કાલની વાત ના જાણુરે. દ્યોને. ૪
 જેમ ભજાય તેમ હરીને ભજલે, આચીંતુ આવશે આજુરે. દ્યોને. ૫
 દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગાંધી દ્યો ગોવીંદનું ગાણુરે. દ્યોને. ૬

(૯)

પદ ૧૭. (કાયકુ દેહધરી, ભજન વીના કાયકુ દેહધરી) એ રાગ.
હરી ભજનસે પ્રિત, કર મન હરી ભજનસે પ્રિત.

મુનપા દેહધરી હરી ભજનેકું, કરનેકુ સુકરીત. કર મન. ૧
હે મન મુરખ હજુએ ના માને, કરનેહો અનરિત. કર મન. ૨
વિષે વિખકે મન પ્યાલે પિતા, હરીરસ છોડ અમરીત. કરમન. ૩
ચેતચેત મન ફીર પસ્તાયગા, અવસરજયગા ખિત. કર મન. ૪
જનકે નામે અધમ ઓધર ગએ, લાખો તો રેહે પતિત. કર મન. ૫
સુદ્ધ ચિત્ત મનસે હરી ભજે તો, જમકુ લેગા જીત. કર મન. ૬
હરીકુ ભજે તો મન હરીમાં સમાવે, હોજય અમર અજીત. કરમન. ૭
દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગાઈલ્યો ગોવીંદકે ગિત. કરમન. ૮

પદ ૧૮. (રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

જવાનીમાં જપમાળા, જપો તમે જવાનીમાં જપમાળા;
તમને કૃષ્ણ નથી કેમ વાહાલા, જપો તમે જવાનીમાં જપમાળા.
દેહી તમારી સાથે નહીં આવે, બળીને થઈ જશે લાહાળા. જ૦ ૧
માત પીતાને તારા સુતને દારા, સાથે નહીં આવે ધરવાળા. જ૦ ૨
ધન દોલત તારી સાથે નહીં આવે, જશે હાથ બે ઠાલા, જ૦ ૩
હાથી ઘોડાને તારા ડંકા નિશાના, સાથે નહીં આવે પગપાળા. જ૦ ૪
મિથ્યા માયામાં શું પચી રહ્યાછો, નથી દીઠા જમ કાળા. જ૦ ૫
કાળ વાઘતો સૌને ખાશે, નાના મોટાને મતવાલા. જ૦ ૬
જવાન પણામાં હરી ભજશે, પછી દીલા પડે તારાગાળા. જ૦ ૭
દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, સરવે ભજે શ્રી ગોપાળા. જ૦ ૮

પદ ૧૯.

રામહી રામહી જપના, મેરે મન રામહી રામહી જપના.
રામહી રામહી જપ લે પ્યારે, છુટે ચોરાસીકી લપના. મન૦ ૧
સગાં સખધી સખ સુખ કે સાથી, અંત સમે નહીં અપના. મન૦ ૨
દોલત દુનિયા માલ ખજાના, પાવ પલક હે સુપના. મન૦ ૩

(૧૦)

ભક્તિ મારગ હે સુરેકા, કાયરમેં નહિ અપના. મન૦ ૪
હરી હીરો નામ હાથમેં આપો, ખુબ જતન કરે રખના. મન૦ ૫
રામ ભજે નિશ્ચે પદ પાવે, યામેં કછુ સખ ના. મન૦ ૬
ચારે બેઠ પઢોઢા અક્ષરમાં, રાખો રામસે ધખના. મન૦ ૭
દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂપતાપે, એહી તપસ્યા તેરે તપના. મન૦ ૮

પદ ૨૦. (શીદને ચિંતા ધરે મુરખ તું) એ રાગ.

શેના ભજે ગોપાળ મુરખ તું શેના ભજે ગોપાળ.
તારે માથે મરણનું સાલ, મુરખ તું સેના ભજે ગોપાળ
રંગ રંગની પેહેરે પોશાગો, ગળે માતનકી માળ;
પરનારીની પુઠે ફરેછે, ખોટી શીખ્યો ચાલ. મુ૦ ૧
અશ્વેરી દેખી હરી બોલાવે, દે સાધુને ગાળ;
હરિજનની તું નીંદા કરેછે, કેવા થશે તારા હાલ. મુ૦ ૨
ખટ રસ ભાજત જમતી વેળા, ઘણું ઉપજે તને વાહાલ;
હરી સખધી હેત નાચાવે, કુટું તારું કપાળ. મુ૦ ૩
દાળ ભાતને લાડુ લાવસી, ખાઈને વધાર્યા ગાલ;
એ મુખથી કદી હરી ના ગોલ્યો, એ મુખકુ તારૂં બાળ. મુ૦ ૪
ધંધા કરી કરી ધન કમાયો, તે દેખી થયો ન્યાલ;
જીવને જમડો લેઈ જશેરે, પડ્યો રહેશે સૌ માલ. મુ૦ ૫
લાખ રૂપેઆનીરે હુબેલીને. ઉંચી કરી નવમાળ.
મુવા પછે માંહી ઘડીએ નહીં રાખે, તને કાઢે હાલનેહાલ. મુ૦ ૬
ચાર મળીને વાંસ તણી, તારે મુવા કરે મુખપાલ.
બળતી દુહી આગળ કાઢે, તારી કુટી બાળવા બાલ. મુ૦ ૭
તુજને બાળી સૌકોઈ નાશે, નાનાં મોટાંને બાળ;
ઘેર આવીને સૌકોઈ કેહશે, વેહ્યીદયો એનો માલ. મુ૦ ૮
જેમ ભજાય તેમ હરી ભજીલે, રાખી પૈટમાં ફાળ;
અડધું અંગ તારૂં ગળી ગયોછે, દેખીતો માહાકાળ. મુ૦ ૯

(૧૧)

દીન થઈને હરી ભજીલે, થઈ પડજે કંગાલ;
અધમ ઓધારણુ અહલ્યા તારણુ, ગૌઓના ગૌપાળ. મુ ૧૦
દાસ નારણસીંગ ગુરૂ પ્રતાપે, કહેછે ખરો સવાલ;
હેત કરીને હરી ભજે તો, ભાગે સૌ જંગલ. મુ ૧૧
પદ ૨૧.

ભજરે વારંભવાર કૃપ્તને ભજરે વારંભવાર;
શું ગાફલ રહ્યો ગુમાર, કૃપ્તને ભજરે વારંવાર.
પશુ પાંખી થઈ અવતરીઆને, ખાવા ન મળતી ચાર;
તે દાહાડા ક્યાં ભુલી ગયા, વનમાં થયાતા ઝાડ. કૃ ૧
મુનપા દેહી દેવતાને દુર્લભ, તમને આપી કીરતાર;
આ અવસરમાં હરી ના ભજોતો, ધીક પડ્યો અવતાર. કૃ ૨
ગર્ભાસમાં દુઃખ પામ્યાતા, તેના કરો વિચાર;
સ્વારો સ્વાસે હરી ભજીશું, એવો કર્યો કરાર. કૃ ૩
જમરાજાએ કરી જમાની, તમને કઠાવ્યા ખાહાર;
કેહેતા હતા પણ કાંઈએ ન પાળ્યું, એ જમનો ખાશો માર. કૃ ૪
માત પિતા મૃત બેની બંધવ, સાથે નહી આવે નાર;
જુઠી માયા જુઠી કાયા, જુઠો જગ સંસાર. કૃ ૫
કામ ક્રોધ મોહ મુમતા મેલી, હું પદ ને તું હાર;
દીન થઈને હરી ભજોતો. ભવજળ ઉતરે પાર. કૃ ૬
દાસ નારણસીંગ ગુરૂ પ્રતાપે, હરી ચરણ ચીત ધાર;
રામ નામનું સમરણ કરીલે, સૌ સાન્નિહો સાર. કૃ ૭
પદ ૨૨. ઘોળ.

સંત સમાગમ સિંધુ માંહી, જે જન કોઈ જાય જોને ૧
નામ નારાયણ નીર્મળ જળમાં, ભાગ્ય હોય તે નાહાયજોને; ૨
મન મેલુ ને કરમ કપડાં, તેમાં ઉજળાં થાય જોને. ૩
સતગુરૂ શબ્દ સાધુ દેતો, ડાઘ સમુળગા જાય જોને. ૪

(૧૨)

હરી હીરદામાં તારે આવે, ત્રૈલુ તાપ સમાય વેતને. ૫
ગુરૂ કીચાથી હરં ભજેતો, આણુંદ ઉર ન માય જોતે. ૬
સંકટ સમે શ્રી કૃષ્ણજી, કર તમારો સાહાય જોતે. ૭
પુરવ જનમની પુરણ પ્રીતે, હરી ભજવાને ધાય જોતે. ૮
હરી ભજતાં હરી સરખા થાશે, કાળ કદી ના ખાવ જોતે. ૯
સરવે પ્રાણી હરી ભજેતો, લાગુ તમારે પાય જોતે. ૧૦
દાસ નારણસિંગ ગુરૂ પ્રતાપે, ગુણ ગોવીંદના ગાય જોતે. ૧૧
૫૬ ૨૩. ષોળ. ભમરા પેહેલો વધાવો મારે આવિયો. એ રાગ.

જીવ ચિંતા કરોને નિજ નામની.

વિખતજીને અસરીત રસપીયો, આજીવમારા ચિંતાકરોને નીજનામની
જોને કયા કીરતન હરીનું ના ગમે, તેતો પુરવે જનમનાછે પાપી. ઓ ૦
મોંઘી મનુષા દેહી તમને ક્યાં મળે, દૈવે દયાકરી તમને આપી. ઓ ૦
ગર્ભવાસમાં કરારશે કયો, કોલ સેવા સમરણુનો આવ્યા આપી ઓ ૦
જીવ જ્ઞાનઅંજનઆંખે આજીએ, તારા અજ્ઞાનપરોળ નાંખે કાપી
તારા હીરદાનાં હરી તને સુજશે, રૂંવે રૂંવે રહ્યાછે રામ વ્યાપી. ઓ ૦
જેણે સેવા સમરણ હરીનું કર્યું, તેની લખચોરાસી થઈ માપી. ઓ ૦
જેણે મુખે હરીને સમયા નહી, તેની જીભ્યાએ દેછે હામ ચાંપી. ઓ ૦
દાસ નારણસિંગ કહે હરીને ભજો, તારી ચીરરેણીને થીરથાપી. ઓ ૦
૫૬ ૨૪. ક્યમ કહોછો ગાય નહોતી મારા વાહાલા. એ રાગ.

કૃષ્ણ કારણ ગઈ વનમાં, ઓ બેની મારી કૃષ્ણ કારણ ગઈ વનમાંરે.
માયા તે મદનો કેડ કરીને, શુદ્ધ ભુલી હું મારા તનમાં. ઓ ૦ ૧
કૃષ્ણ કારણ મેંતો વર્તજ કીધાં, ઇચ્છા ન કરી ખાવા અનમાં ઓ ૦ ૨
કૃષ્ણ કારણ હુંતો દીવાની થઈગઈ, શોધી વળી સાધુ જનમાં. ઓ ૦ ૩
ગોકુળમાં શોધ્યા હરી મથુરાંમાં શોધ્યા, નારે મળ્યા મધુવનમાં. ઓ.
ઉત્તર દક્ષીણ પુરવ પશ્ચિમ, શોધી વળી નવ ખંડમાં. ઓ ૦ ૫
સત ગુરૂ શબ્દે સાન ખતાવી ત્યારે, શુદ્ધ આવીછે મારા તનમાં. ઓ ૦

(૧૩)

સતગુરુ શબ્દે વિચાર કર્યાથી, સુરતા પૌચી ગર્જાભાહુ સુનમાં ઓાં
નરત કરીને નારણુ નીરખ્યા, અમી ઝરીછે લોચનમાં ઓાં ૮
દાસ નારણુસીંગ કહે, ગુરુપ્રતાપે, હરી નીચે કર્યાથી મળ્યા મનમાં

પદ ૨૫.

ચાલો વંદાવન જઈએ, એા બેની મારી ચાલો વંદાવન જઈએરે.
વદાતે વનને મારગ જતાં, દુઃખ પડે તે સહીએ. ઓાં ૧
પ્રજનીતે રજ દેવતાને દુર્લભ, આપણ ત્યાં જઈ રહીએ. ઓાં ૨
આપણે નહીએાને કૃષ્ણસમુદર, તેના પ્રભામાં જઈને વહીએ ઓાં ૩
કોટીને પાપ તેનાં પ્રસેરે થાયછે, જેને કૃષ્ણનામ વસ્યુ હેએ. ઓાં ૪
માટે શ્રી કૃષ્ણ સરણમાં રહીએ, એના ચર્ણુ કમળ ચિત લઈએ. ઓાં
દાસનારણુસીંગકહે, ગુરુપ્રતાપે, હરી નિચે વિનાતો નથીકંઈએ. ઓાં

પદ ૨૬. રાગ કાફી.

નામને આધારેરે બેઠોછું મારા પાણપતિ,

શરણે હરી આગ્યારે તારો પ્રભુ તમ વતી.

જેવો તેવો પણ દાસ તમારો, મુજને નહી બીક લગાર;

લુંડીતો એક રાજ સાહેબની, મુલકની સરદાર;

નામને પ્રતાપેરે, પુન્ય પાપ નવ ગણતી. નામને ૦ ૧

કરણી જોશોતો મારો પાર નહિ આવે ને લખો કરીને વિવેક,

આલ ધરતીના હરી કાગળ કરશેા તેમાં નહિ માય મારા લેખ;

સાત સાગરની શાહીરે, લેખણા બધી વનસ્પતિ. નામ ૦ ૨

હરી તમારે આશરે મેંતો પાપ કર્યાછે ઘણાં મોટ,

અસ્ત્રીનાં કલકં છુપે ઘણીથી, તે મારે તમારી આથ;

જેનાં ના સંતાયરે, જેને માથે ના હોય પતિ. નામને ૦ ૩

તપ તપસ્યા ને તીરથ વરતનું નથી કશું મારે કામ,

દાસ નારણુસીંગ કહે ગુરુપ્રતાપે, વળગ્યો તમારે નામ;

નામને ભડસેરે, બેઠોછું કરી નીરવરતી. નામને ૦ ૪

(૧૪)

પદ ૨૭. રાગ કાફી. હોલો હોલી કેહેછેરે. એ રાગ.
 પારસને શું કરીએરે, ગુરૂ ભારા પુરા મણી;
 જેણે અમુલ વસ્તુ આપીરે, શોભા તેની શોકહું ઘણી
 એરે વસ્તુપર હુતો સોનેરે વારને કલપ તરને કામ થેન.
 અષ્ટ સીધી તવ નીધીને વાર, ધનધન ગુરૂ તમારાં વેણ;
 અમીરસ મુજને પાયોરે, ગુરૂ ભને રંક જાણી પારસ ૦ ૧
 અજ્ઞાનીન લોકરે કહીએ ને જ્ઞાની તે પારસ મણી;
 પારસ પરશે લોકું કંચન થાયજી, એમ સેવોને સાચો મણી;
 હરી હિરો ભેઠોરે, થાશે તમે હિરાકણી. પારસ ૦ ૨
 એરે વસ્તુથી પવન પાણીરે ને નિપજ્યાં ધરતિ અગ્નિને આકાશ;
 અવિચળ વસ્તુ ભારા ગુરૂએ આપી, બાકી સરવેનો નાશ;
 શેષ શકર સરખારે, જેનું નામ રહ્યા ભણી. પારસ ૦ ૩
 ગુરૂ ચરણ પંક પુજનાંરે, ચૈદે ભોવન પુજાય;
 દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ગુરૂ ગોવીંદના ગુણ ગાય;
 ગુરૂ ગોવીંદ સરખારે, સોને માથે શિરોમણી. પારસ ૦ ૪

પદ ૨૮. રાગ કાફી.

સમજ મન મારારે, હરીને શે નથી ભજતા;
 અનંત જીવ વિત્યારે, લખ ચોરાશી ફરતાં;
 લખરે ચોરાશીનું દુઃખ કહણુ હતું તે તો વિચારોને મન,
 કોઈકે પારધી વનમાંરે આવે, ધાયલ કરે તારું તન,
 છવ તારો જતોરે તડકડ તડકડતાં. સમજ મન ૦ ૧
 મરીને પાછા ગર્ભવાસમાં, દુઃખ પામોછો અપાર;
 ત્રાહે ત્રાહે કરીને હરી પોકારતા, મુજને કાઠો બહાર;
 શેવા સ્મરણ કરશુરે, સ્વાસે સ્વાસ લેતાં. સમજ મન ૦ ૨
 જમ રાજાએ કરી જમાની, તમને કઠાવ્યા બહાર;
 કહેતા હતા પણુ લેશ ન પાળ્યું, વિનાયો મોરાર,

(૧૫)

લખ કુપ પડશેરે, જશે ગાથાં ખાતા. સમજ મન૦ ૩
 મુનપા દેહનું મુખછે સુંદર, તે તો પોચાડો તમે;
 નાના પ્રકારના ભોગ ભોગવતાં, ખાવાને ધી ધડીં ખાંડ,
 હરીએ તમને આપ્યુંરે તેને તો કેમ વિસારતા. સમજ મન૦ ૪
 રંગ રંગના પેહરે પોશાકોને, આભુપણ ધરતા અંગ;
 દયા ધરમનું નામ ના જાણ્યું, કરતા નિચા સંગ;
 અધવિચાળેરે, રેહશે પાછા લડખડતા; સમજ મન૦ ૫
 કુટુંબ કબિલોને સગારે વહાલાં, સરવે તે સારો કહે;
 અંત સમે કાળ આવે તમારો, ત્યાં સરવે તે અળગાં રહે;
 એકલડીને વાટેરે, જશે વાણી પસ્તાતા. સમજ મન૦ ૬
 અનંત જીવિતે મુનપા દેહ તને, જનમ મળ્યોછે ભાધ;
 ગાફલ થઈને રમે ગમાવતા, પડશે ચોરાશી માંધ;
 ચોરાશી લખ કુપેરે, રમે જઈને પડતા. સમજ મન૦ ૭
 શિખ દેડીં તે સુણ મન મારા, ચિત્ત રાખજે સ્થિર;
 શેવા સ્થરણ હરીનુંરે કરતાં, ભેડી જાય જહુવિર;
 સંકટ તારાં સરવેરે, મટે ગોવીંદ ગાતાં. સમજ મન૦ ૮
 શેવારે સમરણ હરીનું કરીએ, થઈને મન પરસન;
 દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂને પ્રતાપે, છુટશે જમના રૂંદ;
 ચોરાશી તારી ટળશેરે, હરી હરી હરી જપતાં. સમજ મન૦ ૯
 પદ રૂદ રાગ કાફી.

ભજેને રામ નામરે, મન મારા સ્વાસો સ્વાસ;

જેને ભજવાથીરે, મટી જાય જમના ત્રાસ.

અજમેર મહા પાપી કેહેવાતો ને, પાપ કરે આડે જામ;
 અંત સમે પાણી માગ્યું પુત્ર પાસે, લઈને નારાયણ નામ;
 નામ સુશુતાંભારે, જમડા ના આવ્યા પાસ. ભજો ૧
 જળ મધ્યે ગજ ગ્રહરે લડતાંને, ગજ તો હારી ગયો હામ;

(૧૬)

જવ બરાબર સુંઢ બાહુર રહી ગઇ, મુખે પોકાર્યા શ્રી રામ;
રચ કેહેતા રામેરે, આવીને કાઢી ગજની ફાંશ. ભજો ૨
દહીત પુત્ર હતા પ્રહલાદજી તે તો, રામ નામ ગુણ ગાય;
બળતી અગ્નિમાંથી ઉગારી લીધા, નામે કરી ત્યાં સહાય;
હરણાકસ્યબ હણવારે, આવીને પુર્યો સ્થાનમાં વાસ. ભજો ૩
વાલ્મીકીજી મહા ખુની કહેવાતા, છુટતા ઠામો ઠામ;
સાધુ જને આવી રામ ભજવ્યા, તાર્યા તે અવળે નામ;
સપ્તકોટી રામાયણરે, કરી જેણે પરકાશ. ભજો ૪
નામ બહાનાની સાથ સાંભળજો, પુરશે વેદ પુરાણ;
સાગરમાં મોટા ગિરિવર તાર્યા, જેમ તરવરનાં તરે પાન;
રેરા મમો કહીનેરે, બેસાડ્યા પાહાડ પાસો પાસ. ભજો ૫
નામ મહિમા તો સૌથીરે મોટાને, સૌમાં વસ્તુ સાર;
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂને પ્રતાપે, નામનોછે આધાર;
રામ નામ સાચારે, રાખોને દ્રઢ વિસવાસ. ભજો ૬

પદ ૩૦ રાગ કાફી.

દેહ તો દેરા રૂપીરે, જીવોને મન નિશ્ચે કરી;
બીરાજેછે માંહી રામેરે, નિરખોને તમે નયણાં ભરી;
હીરદે આસન હરીને પધરાવુંને, સેજતું સીંધાસન;
સીલરૂપી અસ્નાન હરીને, ચિત્તરૂપી લેધ ચંદન,
ચિત્તે ચંદન લેધનેરે, હરીને શિર તિલક ધરી. દેહ તો ૧
પ્રીત પ્રાતરી પ્રભુને ચઢાવો ને, સ્નેહના શસ્ત્ર શણગાર;
પ્રેમ પુષ્પના હાર હરીને, કંઠે ધરાવો મોરાર;
પ્રેમે તુળશી માળારે, લેધને હરીએ કંઠે ગ્રહી. દેહ તો ૨
જ્ઞાન દિપક કરે મંદિરમાં ને, અજ્ઞાન અધાર તાર કાઢ;
ધ્યાન રૂપી ઘો ધુપ હરીને, ભાંવરૂપી ભોજન જમાડ;
છપન ભોગ કીધારે, તળશી તો માંહે ધરી. દેહ તો ૩

(૧૭)

દીનતા દંડપ્રત હરીનેરે કરીએ, બેડીને બેઉ હાથ;
 પાંચ પ્રકંભા કરીએ પ્રભુની, ચાદ ભોવનના નાથ;
 પૃથ્વી પરકંભારે, થશે તારી ખરેખરી; દેહ તો ૪
 દેહ તો દેરૂ વણસીરે બશે, ને દેવ સદાએ અભંગ;
 સંક્ષે રહે તો શોધો શાસ્ત્રમાં, બાકી કરો સતસંગ;
 પંડિત પુરાણીને પુછો ગમે કરી કરી. દેહ તો ૬
 સ્વાસો સ્વાસ રૂપી માળારે લેઈને, ફેરવો આકુ બમ;
 દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, રીઝશે સુંદીરસ્થામ;
 શેવા જે કોઈ કરશેરે, તેને તો હરીએ કીરપા કરી. દેહ તો ૭
 પદ ૩૧. રાગ કારી.

અનાથાના નાથરે, કૃષ્ણ કીરપા કરજો જરી;
 તમારા ચરણમારે, ચીત્ત મારૂં રાખજો હરી;
 આરે કળજીગમાં કામક્રોધ લોભ, મોહ કપટનુરે જંતર;
 સાચો બીચારો શુભ કરે, તેને ઉલટા ડોર ચાર;
 ન્યાયાધીશને ના સુજેરે, પરિક્ષા કોઈની બોટી ખરી. અના ૧
 આવા પોરામાં પાછા ગ્રહ સંતાપેને, શનીની શી કહું વાત;
 વીક્રમ પછાડી દેવ શનીશર પડીએ, કપાયા પગને બે હાથ;
 ચોરંગ કરી નાંખ્યોરે, એવાએ પણ ઘાણી ફેરવી. અના ૨
 રાજ નળ પુઠે કળજીગ પડીએને, અંત લીધો એનો છેક;
 રાજપાટથી દુર કરાવ્યા, અમર પેહુઆં બેઠે એક;
 તે પણ ઊંદર થઈનેરે, કળજીગે નાંખ્યું કાતરી. અનાથાના ૩
 આરે કળજીગતું જોર જીલમછેને, જેનો માહા તોરંગ;
 મોટા મોટા રૂપીની તપ તપસ્યા, શેવામાં જઈ પાડે ભંગ;
 પરીક્ષત જેવા સતીઆરે, એની પણ મતી ફેરવી. અના ૪
 દીન થઈને પ્રભુ તમને વંદુછુંને, કરવા તમારૂં ભજન;
 દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂને પ્રતાપે, સ્થિર રાખો મારૂં મન;

(૧૮)

કામ ક્રોધ લોભરે, કપટ માયા રાખજો પરી. અનાથો ૦ ૫

પદ ૩૨. રાગ કાફી.

શ્રી બ્રહ્માની બેઠીરે, પાએ લાગુ સરસ્વતી;

હરીના ગુણ ગાવારે, આપોને મને શુભ મતી.

પુનમે ડાકોરના શંઘ ભરાયછેને, દેવ લોકનો સાથ

દેશ દેશના શંઘજ આવે, બાકીની સરવ ગુજરાત;

તૈકુંઠપુરી ખીલીરે, મુખેથી શું કહું કથી. શ્રી બ્રહ્મા ૦ ૧

ડાકોરમાં ત્રીકમરાય રણુછોડછેને, બોડાણા લક્ષ્મીજી હજુર;

તેમના તે સનમુખ બીરાજે ગોમતી, સનમુખ હૈંધર;

ડકેધરની પાસેરે, નંદીધર ને પારવતી. શ્રી બ્રહ્મા ૦ ૨

ગોમતી વચ્ચે વાડી કુંભારની ને, ડાકોર મંદિર ત્યાંવ;

ત્રીકમદાસ ને સાધુ બળદેવજી, બંને રેહુંછે માંય;

ત્યાંથી રાધાકુંડેરે, જવાય મોટા હરમાન જતી. શ્રી બ્રહ્મા ૦ ૩

ડાકોરનાથના ગુણરે ગાવાને, મારા તે મનમાં કોડ;

પરીબ્રહ્મ અવનાશી નારાયણ. આપે છે શ્રી રણુછોડ;

અખંડાનંદજી સ્વામીરે, નિરખ્યા મેંતો બીજા નથી. શ્રી ૦ ૪

મોરમુગટ પિતાંબર શોભેને, કુંડળ ઝળકે કાન;

શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ બીરાજે, શોભોછે ભીતેવાન;

કંઠે કૌસ્તુભ મણીરે, મોતીની માળા ઝગઝગતી. શ્રી ૦ ૫

રાઈના પ્રભુ મેરૂ કરોછેને, મેરૂની કરોછો રાધ;

દુઃખીઆંને તમે સુખીઆં કરોછો, સચરાચરની માંહી;

કળી ના શકાય કોઈથીરે. હરી તમારી અકળગતી. શ્રી ૦ ૬

ઈંદ્રાદિકને શીવસનકાદિક, ગુણ તમારા ગાય;

તમારા ગુણનો પાર ના પામે, બ્રહ્માથી નવ લખાય;

શેશજી સહજ મુખેરે, પુકારે છે નીગમ નેતી. શ્રી ૦ ૭

પતિતને પ્રભુ પાવન કરોછેને, જે કોઈ આવે તારી શરણ;

(૧૯)

નામ લેતાંમાં તેનાં પાપ પરજળો, ટાળોછો જનમ ને મરણ;
શરણાંગતે દયોછોરે, આપોછો તેને સત્યગતી. શ્રી૦ ૮
હુંએ મુરખ એક મુઠમતીને, મને તમારી આશ;
દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, એ ચરણકમળમાં વાસ.
સત સંગ સેવા સમરણરે, આપોને અવિચળ ભક્તિ. શ્રી૦ ૯
૫૬ ૩૩ રાગ કાફી.

જેમાં રામ રાજીરે, ઓ મન તારે એમ કરવું;
શુદ્ધ ચિત્તે રહીતરે, હરીનું ધ્યાનજ ધરવું.
કોઈનું તારે ખોટું ન ધરવું, ખોટું ધરે તો ખોટું થાય;
સમદ્રષ્ટી તારે સાપર કરવી, આતમને સુખ થાય;
લેણુંદેણું સતનુરે, કરીને હુકનું ખાવું. જેમાં રામ૦ ૧
સત્ય પ્રતિજ્ઞા તારેરે કરવીને, કુંડનો કરવો ત્યાગ;
અવસર તારો વહોરે જાયછે, આંખ ઉધારીને જગ;
જગીને મન જેતેરે, નિશ્ચે તારે છે મરવું. જેમાં રામ૦ ૨
દયા ધરમને શાંતિરે સિળતા, દીનતા ઉરમાં આણુ;
સતસગ તારે નિષદીન કરવો, પ્રગન થાય ભગવાન;
સાધુની શરણ રેહેજેરે, જેનાથી તારે છે તરવું. જેમાં રામ૦ ૩
હરી રસ પ્યાલો તારે નીશદીન પીવાને, એવો તે કરવો નેમ;
સ્વાસો સ્વાસો હરીનેરે ભજીએ, ઉરમાં આણીને પ્રેમ;
મગન મસ્ત થઈનેરે, સદાય આણુંદ રહેવું. જેમાં રામ૦ ૪
નામ સ્મરણ એક હરીનુરે કરીએ ને, જેનાથી થાય સુખ;
દાસનારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ભવનાં મટી જશે દુઃખ;
સર્વે તારૂ મટીશે, મરવુંને અવતરવું. જેમાં રામ૦ ૫
૫૬ ૩૪ રાગ કાફી.

સમજ મન મારારે, ભક્તિ તો ટેકે કરો,
નિશ્ચે નારાયણ નામરે, ધારીને મને ધ્યાન ધરો.

(૨૦)

ટેક ભક્તિ કરી મીરાંબાઈએ, મનમાં મોહી મોહન ;
 મુસ્તક કોઈને નવ નમાવ્યું, વરીઆ શ્રી ત્રીભોવન;
 વિખતો પ્યાસો અમરીતરે, પીને પ્રભુ પરવર્યો. સમજ૦ ૧
 ટેક ભક્તિ કરી ઘડીએ ને, કોઈનું ન માન્યું લગાર;
 વનમાં જઈને મહાતપ કીધાં, વશ કીધા મોરાર;
 અવિચળ પદવી લીધીરે, વૈકુંઠના જઈને ખડો. સમજ૦ ૨
 ટેક લેઈને શેઠ સગાળસાએ, પાળ્યું સાધુનું વ્રત;
 કુડીઆ થઈને શ્રીકૃષ્ણ પધાર્યા, જે જે માન્યું તે આપ્યું તરત;
 ટેક નવ ચુક્યોરે, તેથી તેનો કારજ સર્યો. સમજ૦ ૩
 ટેક ભક્તિ કરી પ્રહલાદજીએને, નામનો દ્રઢ વિસવાસ;
 બાળતી અગ્નિમાં ઊગારી લીધા, થાંભમાં પુર્યો વાસ;
 હરણાકસ્યપ ટેકેરે, તે પાણુ હરી હાથે મર્યો. સમજ૦ ૪
 ટેક ભક્તિરે કરી રાવણ રાજાએ, મનમાં રાખી ધીર;
 બનકી હરણ કરીને લાવ્યો, ચઢીને આવ્યા રથુર્ધાર;
 રામે રાવણ માર્યોરે, તે પાણુ કુળ સહિત તર્યો. સમજ૦ ૫
 જે જે ભક્તજને ભક્તિરે કીધીને, મન સાથે લીધો ટેક;
 દાસ નારણશીંગ કહો ગુરૂન પ્રતાપે, લેખપર માટે પ્રભુ છેક;
 ગર્ભવાસ ટાળ્યોરે, જઈને હરી ચરણે ડર્યો. સમજ૦ ૬
 પદ ૩૫. રાગ કાફી.

ભક્ત ઘોડીદાસેરે, ભજનની આ બાંધી વાડી;
 હરીના શરણે રહીનેરે, ગુજર ખડને તારી.
 ગુરૂ ગોપાલદાસજી ગાદીએ થાપ્યા, ત્રીકમજીની પાસ;
 સનમુખ રહી હરીનું સ્મરણ કરતા, વિમુને લેઈ ઘોડીદાસ;
 શેવા સમરણ કરતારે, માહ ને મુમતા મારી. ભગત૦ ૧
 કલપવ્રક્ષનું બીજરે વાવ્યુંને, પોતે જલ સીંચે;
 વિવિધ ભાતનાં ફળરે થાયછે, જેવાં જેને મન ઇછે;

(૨૧)

તેવા તેને મળશેરે, જેવાના જે હોય અધિકારી. ભગત૦ ૨
ભગીરથી જેમ લાવ્યા ગંગાજી, બોડાણે લાવ્યા રણછોડ;
ભગ ધોલીદા નામ સમરણ લાવ્યા, સઉના પુર્યા કોડ;
નામ મહિમા ચલવ્યોરે, જેમ રેલની ગાડી. ભક્ત૦ ૨
રામ નામનું આપે સદામત, જેને જોઈએ તે જાય;
સરવ પ્રાણીને સંતાપ પમાડે, એ ભક્તને લાગુ હું તો પાય;
ધન ધન ધોલીદાસરે, ધન મુછ ને દાડી. ભક્ત૦ ૩
એરે વાડીમાં રહે, પુરૂષ પુરૂષાતમ બીજ ભલા ભલા લોક;
પ્રેમીને આણુંદ ઉપજાવે, કામીને પ્રગટે શોક;
કામી કોધી કપટીરે, ગાડીથી મેલ્યા કાઠી. ભક્ત૦ ૪
એવા ભક્તના ગુણરે ગાઈએ, જેમાં જરાએ નહિ બોડ;
ભક્ત ધોલીદા વેકુંઠ પધાર્યા, અહીંયાં સુધ્યાછે ભાઈ રણછોડ;
સઉનાં રણ છોડાવવારે, સુણે નર ને નારી. ભક્ત૦ ૫
ભક્ત ધોલીદા વેકુંઠ પધાર્યા ત્યારે, નાગરદાસ હતા પાસ;
ભક્તની લીલા નીરખી નાગરદાસે, ધ્રુવ આવ્યો વિસ્વાસ;
તે પણ ચાલી નિસર્યારે, જઠને ભેટ્યા મોરારી. ભક્ત૦ ૬
વસ્ત્ર નહી તેને વસ્ત્રરે આપેને, તરસ્યાને પાણી;
ભુખ્યાને ભોજન આપે ધોલીદાસ, આતમ ને જાણી;
આતમા એજનજાણરે, શું જાણે મુઆ અન્યાડી; ભક્ત૦ ૭
ભક્ત ધોલીદાસ એક હરીને ભજતા, રહેણી સાથે રહે;
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, એ ભક્તની બોલો સર્વે જોડે;
નારણશીંગ કહે દાસરે, એ ભક્તની પર જાઉંવારી. ભક્ત૦ ૮

પદ ૩૬.

(શ્રી રણછોડજી માહારાજની અરજ.)

શ્રી રણછોડરાય માહારાજ અરજ આપુછું,

કરજે પતિતને પાવન આશા રાખુછું. દેક.

(૨૨)

સ્વસ્ત શ્રી એક વૈકુંઠપુરી, મહાશુભસ્થાને ધામરે,
 પુજારાથે અનેક ઉપમા, હરી તમારૂં નામ. આ૦ શ્રી૦ ૧
 શ્રી માહારાજ અધીરાજ, જગતના પ્રતિપાળરે.
 પાપ સંહારણ દુષ્ટના હરણ, મોટાછે દયાળ. આ૦ શ્રી૦ ૨
 કૃપાસીધું તમને વંદુ, પૂરજો મનના કોડરે;
 દિનદિનપ્રતાપ અધીક તમારો, વધજો શ્રીરણછોડ. આ૦ શ્રી૦ ૩
 દેહ ગામથી લખીતંગ શેવક, જીવરામ મામલતદારરે;
 સાષ્ટાંગ દડવતનમસ્કાર પ્રભુ, કરજો અંગીકાર. આ૦ શ્રી૦ ૪
 લખવા કારણ એછે સાહેબ, તમેછે ગરીબનીવાજરે;
 ચરણરજપર કૃપા કરીને, આપ્યું દેહગામનું રાજ. આ૦ શ્રી૦ ૫
 ચારજ લીધાનું ચોગ્ય કારણ, ચાકુઘણું ભણ્યોરે;
 પુરવ જન્મના દુરગુણ કરીને, આળસમાં જઈ ભળ્યો. આ૦ શ્રી૦ ૬
 રાજખુમારી જ્યારે મુજને આવીને, મઠ મસ્તાકમાં ફાટ્યોરે;
 હરી તમાને વિસારીને, મંઝાલી અવલી વાટ્યો. આ૦ શ્રી૦ ૭
 એવું દેખીને માહારા હાથ નીચેના, સરકારી સિપાઈ મેંતારે;
 હુકમ મહારો કોઈએ ન માને, મન ગમે તેમ કરતા. આ૦ શ્રી૦ ૮
 નામ માત્ર મહારૂં રહ્યું મામલતદાર, કોઈ નહિ મુજથી બીહીતરે
 હાથ નિચેના સરકારી ચાકર, તેમની કહું વિગતે આ૦ શ્રી૦ ૯
 પ્રથમ તો પટેલ કામાજી, મનગમે તેમ કરતારે;
 કોઈજી ફાજદારની સાથે, રહેછે એતો મળતા. આ૦ શ્રી૦ ૧૦
 ઇશાજી મુજમુંદાર ખોટા, કોઈનું સાડું ન કરતારે;
 જીલમજી તો શિપાઈ નખળા, ભક્ષા માણસને નડતા. આ૦ શ્રી૦ ૧૧
 મમતજી ફનવિસ મહા જકડી, કોઈથી પાછા ન ફરતારે;
 મોહો મુલજી મેંતા મુસદ્દી, એમની જોડે રહેતા. આ૦ શ્રી૦ ૧૨
 માનાજી દેશાઈ મહા અકકડ, કોઈને નથી નમતારે;
 હંકારજી તો નાયક મોટા, સઢને માથે ચડતા. આ૦ શ્રી૦ ૧૩

(૨૩)

કેફાળ માહા રોડીયા ડાહ્યા, સઉને ગાંડા કરતારે;
 ભાંગાળ ભાઈબંધછે તેમના, ગાંજેશંગથી ભળતા. આ૦ શ્રી૦ ૧૪
 અફેણી રાવણીયા ઠાકેર, એમના ડંકો વાગેરે;
 ખાધું હોયતો રંગ રમાડે, નહિતો દેવણુમાંથી ભાગે. આ૦ શ્રી૦ ૧૫
 ગામના વસનારા લોકો, વહેમશા માદી ભારીરે;
 તેમની સાથે સામેલ રહેછે. લોભાળ કોઠારી. આ૦ શ્રી૦ ૧૬
 જુઠાસા ઝવેરી મહા જખરા, એમની વાતો ન્યારીરે;
 કુંસંગદલાલતા કરે ગામમાં, કપટીસા વેહેપારી. આ. શ્રી૦ ૧૭
 કુચાલગાંધીએ હાટજ માંડયો, એમના મશાલો ઘણા જોરે;
 પુર્વજન્મના કરમે કરીને, મને સર્વે મળ્યા ખરખોર. આ૦ શ્રી૦ ૧૮
 અજળે મેં પ્રિત કરી, મને નિચ મલ્યા દોસ્તદારે;
 જાણ્યું તારે આપ પાસેથી, આવ્યા જરાસગ ચાપદાર આ. શ્રી. ૧૯
 મુખજુઆની આવી મુજને કહી, ત્યારે ગદગદ થયો મારો કંઠરે;
 ઘણી પાસેથી તલખ લેવાનું, લાવ્યા કેદતણુ વારંદ. આ૦ શ્રી૦ ૨૦
 એવું મુણીને વળીકસળે મુસ્તક, પુરી થર થર ધુજેરે;
 કરણપુરના ડંકા ભાગ્યા, નેત્રપુરીમાં નવ મુજે. આ૦ શ્રી૦ ૨૧
 દંતઘડના કોટ કાંગરા, પડવા લાગ્યા યાંયરે,
 નાશિકાપુરીને કબજે કીધી. માંહિ પવન આવે ન જાય. આ૦ શ્રી૦
 હસ્તઘડ તો જીરણ થઈ ગયા, મુવાડાની દુર દશારે;
 ચરણઘડતો નિવરતી પામ્યા, એમની ન રહી આશા. આ૦ શ્રી૦ ૨૩
 પેટલાદ મધે માલ વિગેરે, કશો નથી ખપતોરે; શ્રી૦ ૨૪
 રાજસાહેબના તલખ લેવાનો, ક્યાંથી ભરીશ હું હૃદયે. આ૦
 અગનાનને અધરમ ખળનો, ખાઈ ગયો હું માલરે;
 કંડૂણા કરીને માફ કરો, મને જાણીને કંગાલ. આ૦ શ્રી૦ ૨૫
 હું તો મુરખ એક મુઠ મતિને, કંડૂણા સિંધુ આપરે;
 શરણે આવ્યાને માફ કરોછો, ખાનાને પ્રતાપ. આ૦ શ્રી૦ ૨૬

(૨૪)

જીવ એ તો મામલતદાર ને, વિદ્યપતિ ભગવાનરે;
દાસનારણસીંગ ગુરૂપ્રતાપે, માગુ દિનતાદ્યાનું દાન. આ૦ શ્રી૦ ૨૭
સંવત ઓગણીસે પાંત્રીસના, માગશરવદી એકાદશ ગાયરે;
ગાય શીખને સાંભળેરે તે, નિશ્ચે વૈકુંઠ જાય. આ૦ શ્રી૦ ૨૮
પદ ૩૭. રાગ કાફી.

(અરજ ચોરીએ ગયા વિં.)

શ્રી રણછોડરાય માહારાજરે, આ વૈકુંઠમાં અનરીક થઈ;
જીવરામ મામલતદારનીરે, અરજ તો ચોરીએ ગઈ. ૧૬.
ધણાંપ ભરીને મેં તો અરજ કરીતીને, લખી કરીને વિવેક;
તેરે અરજમાં નામ નારણસીંગ, તેના ઉપર મારીછે છેક;
ગાયદ રામશંકરેરે, પોતાને નામે કરીછે તહી. શ્રીરણ ૧
સંવત ઓગણીસે પાંત્રીસના, માગશરવદી એકાદશી;
તેરે તથિએ મેં તો અરજ આપીતી, વૈકુંઠમાંથી કેમ ખસી;
ચોરીની વેળાએરે. હરી તમે હતા કે નહિ. શ્રી રણછોડ ૨
વૈકુંઠ તમારામાં ચોરીરે કરવી, કાઢની નાપોહોએ હામ;
મેં તો જાણ્યું તું પ્રભુ કામ તમારાં, બીજાનું ઘરોછો નામ;
ચોરીની તોમતોરે, બીજાને તમે ઘોછો જઈ. શ્રી રણછોડ ૩
માફ માગીને પ્રભુ વિનંતિ કરું છું, સાંભળો મારા નાથ;
રાધાજીનો તમે હાર ચોરીને, આલ્યો રૂખમણીને હાથ;
ચોરી લુટી આતારે, ગાંધીનાં તમે માખણ મહી. શ્રીરણ ૪
તેવારે હરીયે દલમાં આવી કહ્યું, સાંભળ મહારા દાસ;
અરજ તમારી મેં જોઈ તપાશી, રાખીછે મહારી પાસ;
વિચારી જોને મનમાંરે, ટીકટો પાછી શાંતી થઈ. શ્રીરણ ૫
ભક્તજનને તમે પેહુલા સંતાપોને, પછે પુરોછો તેના કોડ;
દાસ નારણસીંગ કહો ગુરૂને પ્રતાપે, જે જે શ્રીરણછોડ;
જીવરામ મામલતદારનીરે, અરજ તો સામેત થઈ. શ્રીરણ ૬

(૨૫)

પદ ૩૮. રાગ કાફી. હોલો હોલી કેહેછરે. એ રાગ.
 સતની લડાઈએ લડજેરે, હરીનું શિરધરી બાનું;
 સતગુર મનને કરજેરે, મરદ તારે વખાણું. ૨૬.
 ગુરૂંપી મેણ બનાવજે, સત સમશેર લેઈ ધાવ;
 શબ્દૂંપી તમે હાથ વાપરજે, જ્ઞાનૂંપી કરજે ધાવ;
 પાંચને દયો મારીરે, છઠાને કસવાનું. સત્ય૦ ૧
 ધરમૂંપી ઢાલ બનાવજે, સાંભળ મનવાલાઈ;
 શિશતોપના જડજ્યો નકુચા, કામની કડીઆ લે માંહિ;
 હરી હથવાસોરે, ઝાલીને કરજે લડવાનું. સત્ય૦ ૨
 પરિભ્રમૂંપી બધુંક બનાવજે, સતસગ સાજ તથ્યાર;
 ગોવિંદૂંપી ગજ બનાવજે, ગમની તે ગાળી માર;
 સતસૂંપી બધેરે, બધુંકને બંધ જડવાનું. સત્ય૦ ૩
 સ્થામવરણૂંપી બખતર પેહેરોને, કૃષ્ણ કમાન લેજે હાથ;
 રામ રટણૂંપી આણજ મારજે, લઠજે કાળની સાથ;
 કાળને દયો મારીરે, પછી નથી કેહેવાનું. સત્ય૦ ૪
 એવી લડાઈએ જે કોઈ લડશે, તેનાં તે સરશે કાજ;
 દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, દરસન દેશે માહારાજ;
 દરસન દેખતેરે, લખી વ્યાલે પરમાણુ સત્ય૦ ૫
 પદ ૩૯. રાગ કાફી.

ના કોઈ જુગમાં જોયારે, ગુરૂના જેવા હેતકારી;
 માહા મંત્ર સાથે મુજનેરે, સુધ્યા શ્રી ગિરધારી.
 અપરમાને વચને ધ્રુજ, પોતે પધાર્યા વન;
 વનમારે જઈને મહા તપ કીધાં, વશ કીધા ત્રાંમોવન;
 અવિચળ પદવી લીધીરે, શ્રી વૈકુંઠની નગરી. ના કોઈ૦ ૧
 પરજપતને બોધે કરીને, પ્રહલાદ રામગુણ ગાય;
 અગ્નિ અગ્નિમાં ઉગારો લીધાં, ગોવિંદ કીધી સાહ્ય;

(૨૬)

ખલ ફેડી પ્રગટ્યારે, શ્રી નરસિંહ રૂપ ધરી. ના કોઈ ૦ ૨
ભાલીને મેહેણે નરસંધમે'તા, ભજવા ગયા ભોળાતાથ;
નિશ્ચે કરીને ભજન કર્યું જ્યારે, શંકરે ઝાટ્યો હાથ;
લેઈને ગયા વ્રજમાંરે, નિરખાવ્યા શ્રી મોરારી. ના કોઈ ૦ ૩
ભુત પ્રસન થયું તુલશીદાસને, બતાવ્યા હનુમાન;
હનુમાનની જઈ શેવારે કીધી, ત્યારે દરસાયા રામ લખમણ;
શિતા તો સહિત જોડેરે, બીરાજ્યા ધનુષધારી. ના કોઈ ૦ ૪
મનુષ જાતિ દેવ થયા, તે તો ગુરૂના પ્રતાપ;
ગુરૂ આજ્ઞાથી રામ ભજ્યા જ્યારે, તુટ્યા તનના તાપ;
ભવનું દુઃખ ગયુંરે, થયા સરવે સુખકારી ના કોઈ ૦ ૫
આપણ સરવે માહાજલ હુખ્યાને, મુણજો સકલ સંસાર;
દાસ નારણસિંહ કહે, ગુરૂ પ્રતાપે, ઉતરશે ભવપાર;
નામ નાવરૂપીરે, આપીને તમને લે કાઢી. ના કોઈ ૦
૫૬ ૪૦. રાગ કાફી.

હું'તો મારે કહુંજુ'રે, લધુતા મારે મનમાની;
અવર નહિ કોઈ મહારેરે, વિના રાધે કુણુ ધણી.

કીરે રૂપે સાકર ખાયને, કુંજર ખાએ ધુળ;
લધુ રૂપે પ્રભુરે મળશે, પ્રભુતાથી પ્રભુ દુર;
નિશ્ચે કરી કહુંજુ'રે, સુણોને સરવે જ્ઞાની. હું' તો મારે ૦ ૧
કામકોઈ લોભ મોહને ત્યાગોને, ત્યાગ કરોને અભિમાન;
હકાર શબ્દને કાઢીરે નાખજો, પરંસન થાશે ભગવાન;
શિલરૂપી થઈનેરે, દિનતાએ બોલો વાણી. હું' તો મારે ૦ ૨
સમરણ કરો ભગવાનનું મન, ભિડ ભાગ્યાની કાજ;
જેનું સનસારમાં કોઈ નથી તારે, તેના તો શ્રી માહારાજ;
હરીનું ધ્યાન ધરજોરે, હરીના થઈને ધ્યાની. હું' તો મારે ૦ ૩
નહિ વિદ્યા નહિ બાંધનું બળ મહારે, નહિ અરચવાનું દામ;

(૨૭)

તિલક છાપ તુળશીનીરે માળા, પત રાખજે શ્રી રામ;
ખાનાની પત માટેરે, શરણુ લેજે તાણી. હું તો મારે ૦ ૪
ભક્ત વચ્છળ ભગવાનજાને, અનાથાના નાથ;
દાસ નારણશિંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હરી નહિ જીવે જાતને ભાત;
હરીના ચરણ ચિતમારે, લેજે સઉકો પ્રાણી. હું તો મારે ૦ ૫
પદ ૪૧. રાગ કાફી.

હરીજન જેવા સુરવિરે, ના જોયા મેતો કોઈ જીગમાં;
જેણે શિષ્ય સમરપણ કીધારે, મગન થઈ મુલ્યા તનમાં.
વિવિધભાતનાં આભુષણ આયુધ, પોતાને અંગે ધરે;
ચિરજ ધનુષ ધારણ કરીને, જ્ઞાનના ધોડે ચઢે;
વિવેક વિચાર ખરછીરે, ઝળકાવે કરમાં. હરીજન ૦ ૧
ખીજ સુરા વેરીદેખીને મારે, કરે હથિયાર કેરા હાથ;
હરીજન સુરો વગર ધડનાને મારે, લડે દિવસને રાત;
રંગ નહિ રૂપરે, તપાસ કરોને મનમાં. હરીજન ૦ ૨
આગમ ચાતરામાં રણસ્થાલ રોપ્યા, મેલ્યા હરીહિરોતે હામ;
જીવ ઇન્દ્રની ક્રોધરે ઉભી, કરવાને સંગ્રામ;
કાયર દેખી કંપેરે, એ પ્રાણુ તજે પલમાં. હરીજન ૦ ૩
કામક્રોધ લોભ મોહરે કપટ, એ પાંચનું બળ અપાર;
દેવ સરીખા કોઈ જીતિ ન શક્યા, ઇંદ્ર સરીખા પામ્યા હાર;
પાંચેની હાકો વાગેરે, ડોકો ચઉદ ભોવનમાં. હરીજન ૦ ૪
શરવણ ડોકો જ્યારે રણતુર વાગ્યો, ત્યારે સુરે ધરી નહિ ધીર;
જનમ મરણની ડોટરે મેલી, સનમુખ આપ્યો સુરવિર;
ભજન રણમાં પડ્યોરે, પતંગ જેમ દિપકમાં. હરીજન ૦ ૫
ખેમા ખડકે માર્યાં કામક્રોધને, વૈરાગે જાળળ મોહકામ;
સત સમશેર લોભ કપટને માર્યા, પાંચેને ઠેરે હામ;
આશા ત્રસણા ડોકેણીરે, તેને મારી તેજ રણમાં. હરીજન ૦ ૬

(૨૮)

કંઈડી કમાન ખેંચી કૃષ્ણ કલ્પના, સુરતાએ સાધ્યું રામબાણુ;
ગુરુગમ ગોસાં બે ભેગાં કરી મારે, સુરતાથી પાડનું નિશાન ;
હુની હિરો લીધારે, કર્યા પોતે કબજામાં. હરીજન ૦ ૭
નિચ્છે નારાયણ વશ કર્યા ત્યારે, જેજેકાર જશ ગવાય;
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરુ પ્રતાપે, તેજમાં તેજ સમાય;
અરૂપ થઈને બેઠારે, એવા કોઈ મુર લાખોમાં. હરીજન ૦ ૮

પદ ૪૨. ગરબી.

તેરે દરસનકી પ્યાસી, હરી મેં તો તેરે દરસનકી પ્યાસી દેક.
કોટિક નિરથ તેરે ચરણમાં, ક્યાંરે કંઈ જાય કાસી. હરી ૦ ૧
સ્વાતીકે જલ બિના બપેયા, બારે માસ ઉપાસી હરી ૦ ૨
તેરે દરસન વિના મુજ ન સોહાવે, આઠોહી પેરઉદાસી. હરી ૦ ૩
તેરે દરસનકું સખ કોઈ ધાવે, ભ્રમાશેષ કઈલાસી હરી ૦ ૪
જે કોઈ તેરે દરસન પાવે, ઉનકું નહિ ચોરાસી. હરી ૦ ૫
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરુ પ્રતાપે, દાસનકે હમ દાસી. હરી ૦ ૬

પદ ૪૨. ગરબી.

નિખશિખ દેખી નિરખુ તમને, સામળીઆ રણછોડરે, એ રાગ.
બાધ જીભ્યા શિખ દેઉછું તમને, ભજન કરે ગોવિંદનું; બાધ.
આતન જોખન સ્વપના વતજે, ફરી નહિ આવે આતું ટાણુરે. બાધ.
ધી સાકર હરી ભજવારે માટે, કાંઈ કાંઈ આપુ બાણુરે; બાધ.
સ્વાસોસ્વાસે હરીને ભજીને, ભવનું કાપો મેણુરે. બાધ.
શેષ મહેશ્વરને મુખદેવ જોગી, તેમની તે જીભ્યાં વખાણુરે; બાધ.
એ પ્રમાણુ ભજનરે કરશો, ત્યારે તો તમને વખાણુરે. બાધ.
ભજન કર્યામાં આગસ કરશો, ખેંચીને બાહરે તાણુરે; બાધ.
આ શિક્ષા જે સત્યજ માને, તેનું હરી ચરણુ ઠેકાણુરે. બાધ.
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરુ પ્રતાપે, સાચુ તે હરીનું બાણુરે બાધ. ૬

(૨૯)

પદ ૪૩. ગરબી. (રાગ ઉપર પ્રમાણુ.)

આંખલડીરે હુતો તુજને કહું છું, નિરખો શ્રી નવલકિશોરીરે;
નવલ કિશોરને એમ નિરખજો, ચોર કરે જેમ ચોરીરે આં. ૧
નવલકિશોરને એમ નિરખજો, જેમ નર દ્રષ્ટે દોરીરે. આં. ૨
નવલકિશોરને એમ નિરખજો, જેમ ચંદાને ચકોરીરે. આં. ૩
એમને મુકીને ખીજાને નિખરશો, તોતમને નાંખીશ દોરીરે. આં. ૪
આ પ્રમાણુ જે કોઈ નિરખશે, તે તો વૈકુંઠ જશે દોરીરે. આં. ૫
દાસ નારણશીંગ ગુરૂ પ્રતાપે, મારે અખંડ વ્રજની જોડીરે. આં. ૬

પદ. ૪૩ ગરબી. (રાગ ઉપર પ્રમાણુ.)

તેરી સામરી સુરતપર જાઉં મેં વારી, રણછોડરાય રંગીતારે;
ધ્યારે રણછોડરાય રંગીતારે- તેરી
મકરકુંડળ વાકે કાંતે બિરાજે, કપાળે કેસર દીતારે. તેરી. ૧
ભોરમુગટ વાકે જરકશી જામા, પેહુર્યાં પિતાંબર પિલાંરે તેરી. ૨
છબી તુમારી મેં ક્યાં વર્ણું, અદભુત તેરી લીતારે. તેરી. ૩
દાસ નારણશીંગ દરસન કરકે, કલીકલીને મનખીતારે. ૪

પદ ૪૪. ગરબી. (રાગ ઉપર પ્રમાણુ.)

તેરી જઠાજઠાય બિચ ગંગા બિરાજે, અંગભભુત શિવજીવેરી;
ચંદ્રમાકો તિલક ધર્યાહે, ગલે બિચ રૂંઢમાલા પેહુરી. તેરી. ૧
આધંબર પિતાંબર પેહુરે, આડખંધમાંરેહે સરખંઝરી. તેરી. ૨
આધે અંગમાં ભરમ બિરાજે, આધે અંગમે ઉમીયા ગોરીતેરી. ૩
આકધંતુરા શિવ ભાંગ ચખાવે, સદા મગન રહે શિવલેહેરી. તે. ૪
શિવશંભુ જો દરસન છો તો, મીઠે ચોરાશીકી ફેરી. તેરી. ૫
દાસ નારણશીંગ કહે કરજોડી, મોએ દરસન દીજે જઠાધારી. ૬

પદ ૪૫. ગરબી. આધવજી સંદેસો કહેજો સ્યામને એ રાગ.

ધણાને મોહ્યારે ગોરી તારે ધુંધટે, મોહ્યામોહ્યા બ્રહ્માવિષ્ણુ મહેશજો;
દેખીને મોહ્યારે સર્વે દેવતા, સત્ય જાણીને મોહ્યાછે વળી શેશજો ધણા.

(૩૦)

ચાવીસે તત્વના પેહેર્યો તે તો કંચવો,
ચચળ ચણીયા ચીંતા પેહેર્યો ચીરજો;
માયાને આવરણનું આઢ્યું આઢણું,
તેને દેખીને મોહ્યાછે શુરવિરજો.

ધણાને ૦ ૧

કરમાંને ચુડારે પેહેર્યો કાંઈ કાળના,
ચળી ચુડા આંસોને વિષે વેહેવારજો;
આભુષણ પેહેર્યાંરે અંગે આપતાં,
તેને દેખીને મોહ્યોછે સંસારજો.

ધણાને ૦ ૨

નાકેને વાળીરે પેહેર્યો જુગ મોહની,
આંજલું તે તો અજ્ઞાન કાજળ આંખજો;

લટકેને મોહ્યારે જીવ ચઉદ લોકના,
સર્વે મુવા જેમ તેલમાં પડીને માંખજો.

ધણાને ૦

ગુરૂ ગમ હોય સોહી નર ઉગર્યા,
અંતર છુટી માયા કેરી આશજો;

નિરાશે નારણશીંગ વળાયો નામને,
આપો હરી મને ચરણ કમળમાં વાસજો.

ધણાને ૦

પદ ૪૬. (રાગ ઉપર પ્રમાણ.)

પરનારી પરનીંદા ઝીંકાને તજે, તેને જનધંધા પોતાનું કલ્યાણજો;

સમદ્રષ્ટી સર્વેપર મનમાં આણવી,

ભાવ કરીને ભજીએ શ્રી ભગવાનજો.

પરનારી ૦ ૧

પરનારીની કાજે ભરમાસુરને, ભર મકર્યો ધરી મોહનીંદા મોરારજો

ઇંદ્રને ચંદ્રને કલક લાગીયાં,

જળવા ગયાતા ગૌતમ કેરી નારજો.

પરનારી ૦ ૨

પરનારી નાગણી જેને આભડ, તેના જીવની મોટી થાએ હાણજો;

જીવતાંને સુધીતો કાળજડુ કેરશે,

મુઆ પછી તેનેનાંખે નરકની ખાણજો

પરનારી ૦ ૩

(૩૧)

પરનારીને કાજેહરી કોપેધણું, કાત્યું પિન્નયું પલમાં કરેકપાસજે;
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપથી,
સર્વ તજીને ભજીએ શ્રી અવિનાશજે. પરનારીં ૪

પદ ૪૭. ગરબી. (રાગ ઉપર પ્રમાણ).

મને ધણીને નચાવ્યો મારા નાથજી,
હવે તો કરૂણાસિંધુ કરો કાંઈ મેહરજે;
લખરે ચારાશી ગઉની કુદડી,
ફરી ફરીને ચઢીઆ મુજને ફેરજે. મને. ધણીને ૧
મને વેશને લેવરાવ્યા હરી અતિ ધણા,
રંગ ઘેરંગી પેહરાવ્યા પોશાગજે;
આભુષણ પેહરાવ્યા કુએ કરમના,
અજ્ઞાન કાળજી આંખયુ મારે આંખજે. મને. ધણીને ૨
કુસંગના ધુધરારે પગમાં બંધાવીઆ;
વિપય તિલક કીધુ મારે કપાળજે;
ગાણાને ગવરાવ્યાં અવિદ્યાતણાં,
કરમાં લેધને કામ કરોધની તાળજે. મને. ધણીને ૩
આશાને વચનરે મને બંધાવીયો,
મુજને મળ્યા ત્યાં કુડા કપટી લોકજે;
રાતને દિવશે મુજને નચાવીયો,
નાચી મુવોને મેહેનત ગઈ મારી ફેડજે. મને. ધણીને ૪
નાચને નચવવો તમારા હાથમાં,
જેમ કરો તેમ સર્વે તમથી થાયજે;
અવિદ્યા કાઠીને સખ્યુદ્ધિ આપજે,
સત સંગ સત્તેપ ઠરવાનો ઉપાયજે. મને. ધણીને ૫
હરી તમારે પરતાપે ગુરૂદેવ ભેડીઆ;
એમણે કહી મને શિખામણની વાતજે,

(૩૨)

કહે દાસરે નારણશીંગ ગુરૂ પ્રતાપથી,
હરી અમારો ઝાલોન હવે હાથજો.

૫૬ ૪૮.

પામર તું પ્રાણી હરી ભજને વેહુલો વેહુલો.

મિથ્યામાયામાં શું ભરમાયોરે, પડપંચ સર્વે તારા મેના. પામર
રાજા ધર્મધેરલેખાં લેવાયોરે, ભુલી જશે સર્વે ફેલો. પામર ર
રાજા ધર્મધર જીવનેરે જાતારે, નથા મારગ કાંઈ સેહેલો. પામર
પૈતરણી ત્યાંતો વસમી ઉતરવીરે, જમડા આવીને મારે ઠેકો. પામર
માતપિતા સુત સાથે નહીં આવેરે, જીવડો જાશે એકીલો. પામર
બનદોલત તારી સાથે નહીં બાંધેરે, તાંબાનો એક આવેલો પામર
મુનપાદેહુ તારે હાથ નહીં આવેરે, એ મળવો દાહુલો. પામર
મુનપાજન્મ તારો વહ્યોવહ્યો જાયછેરે, પહોરવહ્યો છે અકછલો. પા.
દાસ નારણશીંગ કહે સર્વ તજનેરે, હરીભજવો તારે પહેલો. પા

૫૬ ૪૯. (રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

મન તાંણી બાંધે રામ નામ નારે ખુટે.

સગાંસંબધી તારાં ટોળે મળીનેરે, અમુલ્ય અવસર તારોલુટે મન
કાચી કાચા તારી કાચનો કુપોરે, પડતાં પહેલાં જોને ફુટે. મન
મુનપા દેહ ધરી હરીનહિ ભજતોરે, જમના રાજાતે તને રૂઠે મન.
જેમ ભજાય તેમ હરીને ભજલેરે, પલપલ આયુષ તારૂં ખુટે મન.
રામ ભજ્યાવિના મુકિત નહિ પામેરે, લખચારાશીનહીં છુટેમન.
જપતપ તિરથનો પાર નહીં આવેરે, ફરતેફરતે પગ દુટે મન.
ચારે વેદને ખટરે શાસ્ત્ર, રામ નામની પુઠે. મન.

દાસ નારણશીંગના રૂઠેકમળમારે, રામ નામ શબ્દ ઉટે. મન

૫૬ ૫૦.

મેંતો ભાગ્યુરે જગત કેરૂં નાતુ, પાડ્યું નંદકુવર સથે ખાતુ;
મને કૃષ્ણ વિના નથી રહેવાતુ, મેંતો ભાગ્યુરે જગતકેરૂં નાતુ.

મારે સંસાર સુખ નથી ભોગવવું, મારે હરીના ચરણ ચિત્તપરોવવું
 મારે જનમ મરણનું દુઃખ ખાવું. મેં તો ૧
 મારે જોગી થઈને વનનથો જવું, મારે ભીક્ષા કરીને અન્ન નથી ખાવું
 મારે શેવા રમરણ હરીના ગુણ ગાવું. મેં તો ૨
 મારે સંતસમાગમનીત કરવું, સુદ્ધ ચિત્તે હરીનું ધ્યાનન ધરવું
 એના નામ થકિ મારે તરવું. મેં તો ૩
 મેં તો હરીના ચરણ પરસ કીધા, એમના ચરણ પાળી ચર્ણાશ્રત પીધાં
 તેમાં કારજ મારાં સરવે સિધાં. મેં તો ૪
 મારા હરીનું કર્યું તેસરવે સરખું, તેમાં કોને નંદું કોને પરખું;
 રાધા કૃષ્ણ દેખીને મારે મન હરખું મેં તો ૫
 કહે છે મિજન વૈકુંઠ ખડુ સારી, રાધાકૃષ્ણ ઉપર નાખુવારી;
 રાધા કૃષ્ણની છબી પને લાગે પ્યારી. મેં તો ૬
 મારે નજરે જોયું મેં નિહાળી, મેં તો જ્યાંરે જોયા ત્યાં શ્રીવન માળી;
 એમના વિના નથી કાંઈએ ઠામ ખાતી. મેં તો ૭
 મને સંત મળ્યા એક સોહાગી, મારા મનની બ્રાંતી લાગી;
 મારી સુરતી સામળી આસુ લાગી. મેં તો ૮
 મેં તો ધણી કર્યા ગરડા ગામી. હુ તો દાસને હરી મારા સ્વામી;
 દાસ નારણશીંગને નથી રહી 'ખામ' મેં તો ૯

૫૬ ૫૨.

હરી અમારે હીરદેમં આ ગયે નામ નારાયણ લેનારે; [નારે.
 નામ નારાયણ લેનારે, હરી અમારે હીરદેમે આગયે નામ નારાયણ લે
 હરી અમારે હીરદેમે આગયે, સુદ્ધીર સ્વામ સપોણારે. હરી ૦ ૧
 સામરી સુરત વાંકી મધુરીસી સુરત, રસ ભરે ઉનકે નેનારે. હરી ૦ ૨
 હરી નામ વિના ખટ રસ ભોજન, લુંણની નાજ્ય અલુણારે. હરી ૦ ૩
 લોક લાજ અમ સખહી છાંડકે, હરી ચરણ ચીત દેનારે. હરી ૦ ૪

(૩૪)

દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે. મેરે હરીભજનમાં રહેનારે. હરી૦૫
૫૬ ૫૨.

શરણુ તે હરી અમે આવીઆ શ્રી નાથજીરે. હરી કરજેઅમારીસાથિ
શરણુમાં આવીઆ શ્રી નાથજીરે.

કામ કરેાધ પીડે ઘણા શ્રી નાથજીરે, માયામારેછે મોહના બાણ. ૧૦
જપ તપ તીરથ નથી કર્યા શ્રીનાથજીરે, નથી કર્યા ગંગાના અસ્નાન. ૧
વીખને ઘેર તેડયા નથી શ્રીનાથજીરે, નથી આપ્યા ગાયો કેરા દાન. ૧૦
ભુખ્યાને ભોજન નથી આપીઆં શ્રીનાથજી, નથી આપ્યા સાધુને કદી માન
સુકીત નામે નથી કર્યા શ્રીનાથજીરે, ત્યારે હતા અમે અજાણ. ૧૦
સત ગુરૂએ શબ્દ ભણાવીઆ શ્રીનાથજીરે, ત્યારે આવી સુધને સાન.
ગુરૂ પ્રતાપે હરી ભેડીઆ શ્રીનાથજીરે, આપ્યું નામ તણું એવાંણ. ૧૨૦
પુન્યતણા તો મારો પાર નથી શ્રી, થઇ નામ તમારો વાહાણ. ૧૨૦
ભવસાગરમાં તારજો શ્રીનાથજીરે, બેઠા નામ તમારે વાહાણ. ૧૨૦
અડધે તે નામે આધરી શ્રીનાથજીરે, આપ્યું ગુણકાને વૈમાન. ૧૦૬૦
શરણુ આવ્યાને હરી તારજો શ્રીનાથજીરે, તારા બાનાનું પરમાણ. ૧૨
દાસ નારણસીંગ કહે કરગરી શ્રીનાથજીરે, રહેજો રાતદિવસ મને ધ્યાન.

૫૬ ૫૩.

તાડ સાડ તે કેમ કરીને થશેરે, કદી ભાવેના ભજ્યો ભગવાન
તાડ સાડ તે કેમ કરીને થશેરે.
ગર્ભવાસમાં તે દુખ ઘણું પામીઓરે, તેનું ભુલી ગયો કેમ હવે ભાન. તાડ
દયાળે દયા કરીને તને કાઢીઓરે, હવે વિસાર્યા સારંગપ્રાણ. તાડ.
હવેતું હરીભજન થકી લાજતોરે, પાળે લોક ભજનની તુંતો આણ. તાડ
હવેતું હંકાર ભરેલા બોલ બોલતોરે, નવ તજ્યો હૈયાનો અલીમાન. તાડ
કદી તીરથ પ્રત તમે નવ કર્યારે, નવ કર્યાં ગંગાના અસ્નાન. તાડ.
કદી વીખને ઘેર તેડયા નહીરે, નવ આપ્યાં ગાયો કેરાં દાન. તાડ.

(૩૫)

કદી ભુખ્યાને ભોજન નવ આપીયાંરે, નવ આપ્યા સાધુને કદી માન.તા.
બ્યારે જમના કીંકર ઝપટાવશેરે, તારૂં કોણ આવે ત્યાં આગેવાન.તા.
તને જમના રાજ તે ઘણું મારશેરે, મારી મારીને કાઢે તારે ઘાણ.તારૂં.
તને બળતે થભેથી વળગાડશેરે, પછે નાંખે નરક કેરી ખાણ. તારૂં.
તને કોટીકવેળાએ કાળ ખાઈ ગયોરે, તોએ હજી ના આવી તને સાન.
દાસ નારણસીંગ કહે કરગરીરે, ભજ હરી કંઠું તું મારૂં માન. તારૂં.

પદ ૫૪.

જાગી જાગી મોહન મેં જાગી, તેરી સખદમે સુરતા લાગી, જાગી.
સુણી મદનમોહન તેરે બનસે, મેરે મન મિટગયે શંસેરે. જાગી ૧
બનસી બાજી શ્રીજીમતાકે ચારે, મેરે હોગઈ કલેજેકે પારે. જાગી
તેરી બનસીકો શખદ હે જોર, હુવો ચૌદ ભોવનમાં સોરે. જાગી. ૩
તેરી બનસીકો શખદ બ્યાં બોલે, સુણી શીવ બ્રહ્માદિક ડાલેરે. જાગી
તેરી બનસીકી અમરત બાણી, કોઇ સંત સોહાગીને જાણીરે. જાગી. ૫
એસી બનસી બજાઈ જહુપીર, મેરે મનકુ કરદીયા થીરે. જાગી. ૬
કેહેદાસ નારણસીંગ જન, તેરી બનસીમે મોહ્યા મેરા મનરે. જાગી. ૭

પદ ૫૫—રાગ રઘુપતી રામ રૂઢેમાં રેહેજેરે.

શ્રી નરહર નામ જપો એક સારરે, જેના નામેથી ઉતરે. પાર,
શ્રી નરહર નામ જપો એક સારરે. ટેક.
ગર્ભવાસમાં કર્યો કરારરે, સ્વાસે સ્વાસે સજીશું મોરારરે;
તેમાં તમે ના પાઠયું લગાર, શ્રી નરહર. ૧
મન રામ નામને તું જાણુરે, કરો દયા ધરમ કાંઈ દાનરે;
રાખો રૂઢયકમળમાં ધ્યાન. શ્રી નરહર. ૨
પશુ શ્રીદી કર્યો તને નરરે, સ્વાસે સ્વાસે ભજો હરીહરરે;
નીકર અવતરશો પાછા ખર. શ્રી નરહર. ૪
જમ થઈને તે આવશે દાણીરે, ગર્ભવાસમાં જેની જમાનીરે;

(૩૬)

ત્યારે નહીં રહે, આ મુખનું પાણી. શ્રી૦ નરહર૦ ૫
 નામે ગુણમને ગતિ આપીરે, નામે તાર્યા હરીએ ધણા પાપીરે;
 નામે ધરને લીધું થાપી શ્રી નરહર૦ ૬
 મહિમા નામ તણાઈ ભારીએ, ભજે રૂપિ મુનિને પ્રજાચારીરે;
 નામે સાકોને લાંબા તારી. શ્રી નરહર૦ ૭
 મુનપા દેહી ના આવે ફરીરે, ભજ ગુરૂ પ્રતાપે શ્રીદાસીરે;
 દાસ નારણસિંગ કહે ખરી. શ્રી નરહર૦ ૮

પદ પદ.

મન નિશ્ચે થયું, મન નિશ્ચે થયું રામનામ નો સાંગે મુ રને સાક
 રામ નામ વિના જ્યાં દેખું ત્યાં માયા કેરૂં સાક. પદ ૬
 જપતપ નિરંથનો નાવે પાર, ખટશાસ્ત્રોને પેદરે ચાર;
 તેમાં નામ હરીનું મં જોયું સાર. મન૦ ૧
 ધરમાં વસ્તુને તું તો બાહાર કરે, તેમાં કારણ તારું ન સરે;
 કરો સતસંગ મનના સંઘે હરે. મન૦ ૨
 લેહિનવાને તજી અભિમાન, હરી તુજમાં તું નિશ્ચે કરી જાણ;
 જેમ લોકુને ચમકેના પાહાણ. મન૦ ૩
 કરો ઘટમાં ગુરૂગમનો પ્રમાણ, અવિદ્યાનો થાજો સધળો નાશ;
 ભજે હરી નામ રાખી વિસ્વાસ. મન૦ ૪
 રહો સુદ્ધ ચેતન તુરીયાચ્ચા પદે, એમ ધ્યાન હરીનું ધરજો રૂદે;
 મજે હરી વેદ ચાર વાણી વદે. મન૦ ૫
 રાખો સત ચિત્તને આણુંદ ભરપુર, કાઢો કામક્રોધ કપટનેકુડ;
 ભજો નામ હરી નથી કાંઈ દુર. મન૦ ૬
 બે અક્ષરને જે કોઈ કળે, તેની લખચોરાશી નિશ્ચે રળે;
 થઈ હરી રૂપ હરીમાં ભજે. મન૦ ૭
 કહે દાસ નારણશીંગ ગુરૂ પ્રતાપ, મારા ત્રિવિધીના સગ્યા તાપ;
 મારે રામ નામનો જપવો જાપ. મન૦ ૮

(૩૭)

પદ ૫૭

ખીજવતહે બલવીર, માડી મોકુ ખીજવતહે બલવીર; ટેક.
નંદખી ગોરા ને જસાદાજી ગોરી, તુમ ક્યું શાંમ શરીર; માડી ૧
જીમનાજીકે દોમ દારે હે, બનસી બળવે જહુવીર; માડી ૨
કૃષ્ણખી કાલે ને કાલા કામરાચ્યા, કાલે શ્રી જીમનાકા નીર; માડી ૩
ખીંદરાખનકી કુંજ ગલનમાં, રાધે કુટી જહુવીર; માડી ૪
દધી બેચનકું બાતી ગોવાલ ગુ, ગોખી કે છીન લીએ ચીર; માડી ૫
દાસ નારણસાંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, કુંજસે રાખો મનધીર. માડી ૬

પદ ૫૮.

સુને લાગી લટકે ગુરૂ ચરણકી,
ગુરૂ ચરણકી હરી ભજતેકી, સુને લાગી લટકે ગુરૂ ચરણકી. ટેક.
ગુરૂ ચરણસે પાપ હડતહે, ફોજ હકે જમ રાજકી. મુને૦ ૧
ગુરૂ ઉપદેસે રાખ ગુણ પાવ, ખખર પટે અગમકી. મુને૦ ૨
ભવસાગરમાં પાર ઉતારે, નાવ મીલી રામનામકી. મુને૦ ૩
ભ્રમ કમાડ ત્યાં લેખુ લેખહેજે કુચી દીની ગુરૂ જ્ઞાનકી મુને૦ ૪
દાસ નારણસાંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, બાંખી લોવેગી રાધે કુંક્ષકી. મુને૦

પદ. ૫૮ રાગ ગરબી.

મુખમાં મુખમાં મુખમાં હરીહરી ગોલ ગોલ મુખમાં. ઐરાગ.
હરી ગુણ ગાઇલે ગોવીંદકે,
ગોવીંદકે ગોવીંદકે ગોવીંદકે. હરી ગુણ ગાઇલે ગોવીંદકે. ટેક.
રામ રસાયણ ખીલે પ્યારે, હેત હૈએમે ધરકે. હરી૦ ૧
મરત ફીરે મુખ ગાવે જીગમાં, કાટ પ્રાંસ ભવ પ્રંદકે. હરી૦ ૨
કાળ કરોધકું ત્યાગ કરો સખ, તાપ દલે તેરે તનકે. હરી૦ ૩
સ્વાસે સ્વાસે રામ રટાય કર, ક્યા કરે દુત ધરમકે. હરી૦ ૪
મેં નહી કેહેતા બેદ પોકારે, અક્ષર દેખ શાસ્ત્રકે. હરી ૫

(૩૮)

દાર : નારણશાંગ ગુરૂ પ્રતાપે, કોલે છતો ધરમકે. હરીં ૬

પદ ૬૦ રાગ ગરબી.

મારૂ મન મોહનશુ રાશુ.

એના ચરણુ કમળ રહીશુ આઝીરે મારૂ મનમોહનશુરાશુ. ૧
છેલ છબીસાની છબી જોઈને, કોટી કામ રહ્યા લાશુરે. મારૂં ૨
દરજેદનનો મેંવા ત્યાગીને, આધી વીદુર ઘેર ભાજુરે મારૂં ૩
એવા હરીની સાથે હરીરસ પીતાં, પાપી રહ્યાં મુવા દાઝીરે. ના ૪
હરીજનદેખી જેનું હૃદય ન હરખ્યું, એની આંખોમાં ના લુણસાજુરે
હરીજનની જે નીંદા કરેછે, તે આશે જુતીઓ ઝાઝીરે મારૂં ૬
દાસનારણશાંગ કહે, હરીનહીભજેતો, ઝીતેલી હારશા બાજુરે.

પદ ૬૧. રાગ ગરબી.

મારૂ મન. ૭

રણુછોડજી કાનડ કાળા, મારા પ્રાણુ ધડી ઘણા વાહાસારે. રણુ ૦
અધમ એધારણુ અહલ્યા તારણુ, દીન દયાળું દયાળારે. રણુ ૨
હરીજનની પ્રભુ વારે ચઢેછા, ગોઆશ્વણ પ્રતી પાળારે રણુ ૩
બ્રહ્મ રૂપીની લાતો ખમીને, ઉલટા કસ્યા કાલાવાસારે. રણુ ૪
અવગણુ તજીને જે ગુણને ગ્રહેછે, એ ઠાકોર ઠાકોરવાળારે રણુ ૫
એવા હરીનું જેણુ સ્મરણુ નાકીધું, તેના કપાળે ઘસવા લાહાળારે
સરણુ આવ્યાને હરી શરણુ લેયોદા, નામ કહેવાયાનાપાળારે. ૭
દાસ નારણશાંગને કરજારે કનજે, રાતદિવસ જપે માળારે. રણુ ૦

પદ ૬૨ રાગ ગરબી.

વાહાસા લાગે રણુછોડ, એ એનાં મને વાંસા લાગે રણુછોડ;
જેને બ્રહ્મ લાંછનની ખોડ, એ એની મને, વહાસા લાગે રણુછોડ.
ચાલો એનીરે ગાપણુ ઠાકોર જઈએ, મને હરી નિરખવાના કોડ એ.
વાટમાં મોદીનું કાંઈ હાટ નથીરે, ભાથા પોથા લેજો જોડ. આં ૦
ઠાકોર નાથના મારગ જાતાં, વચમાં લુટેછે ઘણા ચાર. આં ૦

(૩૬)

ભોમીઓ પુરૂષ મેંતો સાથે રાખ્યો છે, જેનું માહાપરછંદ છે જોર ઓ
વેરાગ મારગમાં પ્રેમ પગ રસ્તે, જઘને પોહોચાડે તે ઠોર. ઓ
નીચે કરીને નારાયણ નીરખો, પછી નીરખ્યા કરેને નિશ ભોર ઓ
જેનું તે રૂપ કોઈ કળી ના શકે, ઉગ્યા રવી શશિકે જાણુ કૃપા. ઓ
એ હરિ વીનાતો મને કાંઈએ ન સુજે, સઘળે અધાર ધોર. ઓ
એવા હરીથી જેણે પ્રિત નવ કીધી, એને પશુ પાંખીકે કહીએ દોર ઓ
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હરિ ચંદ્રને હું થઉં ચકોર ઓ
પદ ૬૩ ગરબી.

આજ્ઞાની અધા માની રહ્યો છે મારૂ મારૂ
તમારી અન્નીને કોઈ કેહશે મારીરે, કેયુ લાગે તમને ખારૂ. અજ્ઞા
હરીની લક્ષ્મીને તમે કહો છો કે મારીરે, કેયુ ઘોલો છો આડુ આડુ. અ
હરિની વસ્તુ તે હરીને સમરપીદે, ખાકી રહે તેતો તારૂ અજ્ઞા
દોલત દુનિઆને માલ ખજાનારે, મીથ્યા માયા કેરૂ લારૂ અજ્ઞા
મીથ્યા માયા તારી બી તે જશેરે, જેમ અગ્નિમાં ઉડે દારૂ. અજ્ઞા
અંત સમે મેંતો કોઈને ન જોયારે, ધનનું ભરાવો જતાં ગાડુ અજ્ઞા
પાંચ તત્વ તારા વેરાઈ જશેરે, ફેલીનું થઈ જશે છારૂ. અજ્ઞા
કાળ તમોને તાકી રહ્યો છેરે, જેમ ઉદરને ખસાડુ. અજ્ઞા
કાળની કોજ જ્યારે ચડીને આવશેરે, જમ કીકરનું ઘાડુ. અજ્ઞા
જમના કીકર જ્યારે તમને ઝપટાવશેરે, હરિવિના કોણુ આવે આડુ
હરી ભજવાનુ તમને કેમ નહીં સુઝેરે અજ્ઞાન કેરૂ છે અધારૂ. અજ્ઞા
મેલીદો મુમતાને દિન થઈનેરે, હરિ ભજોતો ઘણુ સારૂ. અજ્ઞા
દાસ નારણશીંગ કે ગુરૂને પ્રતાપેરે, રામ નામને ઉચારૂ અજ્ઞા

પદ ૬૪ ગરબી

નંદલાલા અમેતો તારા દાસડીઆ,
દાસડીઆની પુરો આસડીઆ, નંદલાલા અમેતો તારા દાસડીઆ
જે મુખ હરીનું નામ નહિરે, તે મુખ ઉપર ખાસડીઆ. નંદો ૧

(૪૦)

ખટ માસની વાહાલેરૂજનીરેકીધી, ગોપીસંગાથેરમ્યારાસડીઆ. નં૦
ધરૂ અમગીખ પ્રલાદ ભલીક્ષણ, જાણીપોતાના કરી સાહેડીઆ. નં૦
નારણશીંગ પ્રતાપ કોઢેકાસમ, રૂઢીઆમાં કરો મારીવા મડીઆ. નં૦
પદ ૬૫ ગરબી.

ઘટલિમાં નવલ ન્યાગ મોઝે લાગત પ્યારા.
અડસઠ તિરથ ઘટમાં જતાં ઉ, ઘટસે ના કોઠા બાહ્ય. માએ૦
ઘટલિમાં ગંગાને ઘટલીમાં જુમના, ઘટમાં તરવેણીકો નારા માએ૦
ઘટલિમાં વેવેત ઘટલિમાં સેવા, ઘટલિમાં ઠાકોર દવારા માએ૦
ઘટલિમાં ચંદાને ઘટલિમાં ચુરજ, ઘટલિમાં નવલજ તારા માએ૦
ઘટલિમાં ગીતાને ઘટલિમાં ભાગવત, ઘટલિમાં પુત્રુ અદારા માએ૦
દાસ નારણશીંગ કહે ઘટલિમાં નીરજુ, ગુરૂગમ કરેકે ચારા માએ૦
પદ ૬૬ રાગ ધોળ.

જીવ સ્મરણ કરોને સિતા રામનુ
કર્યા વિના કશુએ ન થાય,
ઓ જીવ મારા રામરણ કરોને સીતારામનું.
દત આલ્યા વિના તો દત નહિ મલે,
કણ વાવેતો શહુએ કણ થાય. ઓ જીવ મારા ૧
જીવ બાવળના વગળ તે વાવિઆ,
તેમાં આબાનાં ઢળ ક્યાંથી થાય. ઓ જીવ મારા ૨
કદિ સંતસમાગમ તમે ન કર્યો,
તમને જ્ઞાન તે કેમ કરી થાય. ઓ જીવ મારા ૩
તારા હરદામાં હરિને દેખો નહિ,
તમે દેખોતો તમને ખાયા. ઓ જીવ મારા ૪
હરી અજ્ઞાતને અધારે છુપી રહ્યા,
જેમ કુંદન કનકે ઢંકાય. ઓ જીવ મારા ૫

(૪૧)

પ્રભુ પંખામાં પવન વશી રહ્યા,
પંખો ફેરવેતો પવન વાહ્યા. આ છવ મારાં ૬
છવ વટોળીઆની સમાનછા,
ગાંઠ છુટે તો પવન પરખાય આ છવ મારાં ૭
દાસ નારણશીંગ કહે હરીનં ભજે,
હરી ભજતા હરિ રૂપ થાય. આ છવ મારાં ૮
પદ ૬૭ ગરબી.

આશ્ચિંતા કરે હરી ભજવાની. હવે ભજવાની કુલતજવાની. આ
અનંત જીવ વિને આ દેહ મહીજે, ફેર ફેર તથી મલવાની. આ
આ અવગરમાં જે હરિનં વિસાગશે, જનમજનમથશે ભટકાની. આ
કુલ કપટ તજીને સત્ય ચાલે. જનમજનથી નહિ ડરવાની. આ
નિચે કરે દેવાને નિસ્ચે કરે શેવા, નિસ્ચે નિશાની તરવાની. આ
નિસ્ચે કરી જે હરિને ભજેજે, હરી સ્થાપે તેને પટરાણી આ
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂપતાપે, શિક્ષા કહિ રામ રીઝવાની. આ
પદ ૬૮ દાનલીલા.

રોક રહે અજકિ સખિયાં, દાન દાનિકો લેને ગિરધારીરે; ટેક
ધનપતિ બેચન જાત દધી, અજ બેચન ગામમાં ઝારીરે; રોક ૧
ના જાનું કબ ચલી જાયલે, બીરજુભાનડી દુસારીરે. રોક ૨
હુમ બીજ બેચન જાત દધી, તુમ કાય રોકો ગિરધારીરે;
એ આતનમે નજા નહિલે. કાયકુ રીત સંચારિરે. રોક ૩
જે તુમ નારી બરસાનેકિ, હો નીરપતિ ગવારિરે;
દાન લગે સો દેદો હુમારે, પ્રીરજવને સખિઆ આરીરે. રોક ૪
લુટનહાર ભયે અનાબે, બેલ બને ગિરધારીરે;
એ આતનસેં ભેટ નહીં હુમ, બરસાનેકી નારીરે. રોક ૫
જેબનકિ મદમસ્ત ગોવાલન, બોલો બાત સંભારીરે;

(૪૨)

લેઉ દાન ચુકાએ આજ સખ, છીન લેઉ તન સારીરે. રાક. ૫
જે હમ નારી બરસાનેકી, દાન નહીં દેવે ગિરધારીરે;
બય પુકાર કંસરાયસે, નાહક બાત બિગારીરે. રાક. ૬
કંસ નિકંસ કરે એક છિનમાં, ઈયા બાત નહીં ભારીરે;
ઉગરસેનકુ રાજ્ય દેઉ મે, ભુતલ ભાર ઉતારીરે. રાક. ૭
જે ઈતિનો પ્રતાપ લાલજી, ચારી જાવ કરીરે;
દિન છારાએ અમસખ ગોવાલન, જખખાંધી મેતારીરે રાક. ૮
લિલા એક અનોપ બનાઇ, ભક્ત હેત વપુ ધારીરે;
નિજ ભવસાગર તારનકુ મેને, વિનલ કથા બિસ્તારીરે. રાક. ૯
નાગર નવલ પ્રેમશુ લીની, દોઉકર કમલ પસારીરે;
જીમ શિવદિની બિના જપ જોગે, મિલગએ કુંજખીહારીરે રાક. ૧૦
ભક્તજનકુ લાડલડાકે, ગોવાલન ગાથિ સખ તારીરે;
દાસનારણશીંગ કહે ગુરૂપ્રતાપે, જાઉક શ્રવણ ખતીહારીરે રાક. ૧૧

પદ ૬૯ ગરખી. રાગ ઉપર પ્રમાણ.)

ઈસતન ધનમાં મન કયા મોહ્યા, સ્વપનેકે સુખમાં સખહી ખાયા.
ઈસ તન ધનમાં.

સ્વાસ શરિરમાં આયા ન આયા, ક્યારે કરે તેરી ધન ચોર ડાળા ઈ. ૧
અપને ખાતર મેહેલ બનાયા, આપહિ જાકે જંગલ બિચ સાયા ઈ. ૨
ગંગાજલ તેરે મનકો ન ભાયા, ખાડખાઓચેમાં પ્રેમશુંનાહ્યા ઈ. ૩
હરિકે ચરણ કદિ ચિતમાં નલાયા, હિરેકે બદલેમે કોડિજ પાયા ઈ. ૪
દાસનારણશીંગ કહે ગુરૂકી નહીં છાયા, ચિકપડયો જીને ગોવીંદન ગાયાએ

પદ ૭૦ ગરખી.

કાયકુ સુનિઓ બાત હમારી, શિર ગઠ અખિયાં સાંચ તમારી. ટેક
કાયકુ સુનીઓ બાત હમારી.

હમતમ જનમલીઓ અજગોકુલ, તુમલએ સાંમરે તો હમ ભમગોરો.

(૪૩)

ગતીયન ગતીયન હમદધિએયન, તુમ ચડવ્યાએ કાનાહાથીઅબાડી
વાદિનકી સુધ તમ કરો મોહન, જા દિન દેને અમ લાખન ગારી કા.
પહિયા પડપડ રહેત હમારી, તોહુ ન કરતે હમતમસે યારી. કા. ૫
દાસ નારણશીંગ ગુરૂ પ્રતાપે, કૃશ ચરણકી મે જાઉં બસહારી. કા. ૬

પદ ૭૧ ગરબી.

રામનામ ધન હુટ, મન મેરે રામ નામ ધન હુટ;
ઉલટ સુલટ બીજ ડારો ખેતમે, આખી નિકળે ધુટ. મન. ૧
એ અવસરમાં હરિકોબિસારે, પિછે સરજે ઉંટ. મન. ૨
મિથ્યા માયામાં પચહી રહેહો, છોડાએ માયાકુટ. મન. ૩
માયાકો ધન પાવપલકકો રામહિ ધન રહે અખુટ. મન. ૪
માયાકે બધસે કોઈ ન છોરાવે, શિરિ આયો ચારે ખુટ. મન. ૫
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, રામ ભજન કરજુટ મન. ૬

પદ ૭૨ (રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

તુમકુ ગમેસો ખરા, મેરા પ્રભુ તુમકુ ગમેસો ખરા;
મેં અપરાધી એક રક ગિચારો, શરણુ તમારે પડા. મેરે. ૧
કામ કરોધે લોભ એ કલજુગમાં, ભકતજનોકુ નડા. મેરે. ૨
મોહુ મુમતા માયાકે બંદસે, તુમકુ ગમે તો છોડા મેરે ૩
બંધ છોરા તો હરિ છોડર કતહો.તુમસે નહીં કોઈખરા. મેરે. ૪
કોટિ જનમ મેરે ગએ ભટકતે, અજાહુ નામ ઠરા મેરે. ૫
મે અપરાધી કછુ કહેન શકતહુ. દયાકરોને એકજરા. મેરે ૬
દાસનારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, એ બાનાકીલાજધગ. મેરે. ૭

પદ ૭૩ ગગ સોહણી

હારે મન હુગી ભજન નિત કરીએ,
સીતારામ રૂદેમાં ધરીએ હારે મન. ૧૬૬
મુનપા દેહ દેવતાકુ દુરભભ, પારખાર નહીં મીસીએ હારે મન. ૧

(૪૪)

રામ ભજે વિના મુકિત નહોવે. મરીએ ને અવતરીએ મન. ૨
હરિએ પ્યાસા પ્રમ કળી પિણએ, મસ્ત મગનદ્રાઈ શ્રીએ ૩
સતસંગત કરે અ્યામકી રેવા, કશસ્વરૂપ દેખી શ્રીએ મન. ૪
સ્વામીસ્વાસમે રામ ભજતહે, જસરાજસે નહીં શ્રીએ મન. ૫
દાસ નારણશીંગ કહે ૬. પ્રતાપે, ભજન કરે સોઈ તરીએ મન. ૬

પદ ૭૪ ગરબી.

સમજ મન કહું છું સાંભળ એક વાત;	
હરિ ભજી આણુ દત્તા કર માર.	ટેક.
દિવસ રાત મન હરિને ભજીએ;	
પછી થઈ જશે પરભાત.	સમજ. ૧
થનાર વસ્તુ નિઃચરે થાશે;	
પ્રાણબંધ નહીં તારે હાથ.	સમજ. ૨
શાને કાજે મન કરેછે કુટારો;	
ગળીઆળી નવ ભરીએ બાથ	સમજ. ૩
અટપટી આંદિને અવળી ગચવળી;	
એવી માયા રચિ રઘુનાથ.	સમજ. ૪
દાસ નારણશીંગ કહે ૫૩ પ્રતાપે;	
મદો મન અંતરમાં નિ આંત	સમજ. ૫

પદ ૭૫ ગરબી.

હું તે શરણુ તમારી આયોરે. હરિ મારા વહાર કરો, ટેક.
મારાં કુલ કપટને કાઢોરે હરિ ૧
કામકરોઈ મારી પુઠે ખડ્યાંજી, માયા તમારીને વારોરે. હરિ ૨
મોહમુમતા માયાનારે બંધથી, કૃણા કરીને છોડાવોરે હરિ. ૩
વિશેના તાપમાં બળી રહ્યોજી, શિળસંતોષથી ઠારોરે હરિ ૪

(૪૫)

મહાજલદરિયામાં હબિરહોણુ, દયાકરીને મનેતારોરે હરિ. ૫
દાસનારણુશીંગ કેહે ગુરૂ પ્રતાપે, આ જ્ઞાનાની લાજ ધરાવોરે. ૬

પદ ૭૬ રાગ હોરિ.

ખેલો રામ નામસે હોરી.

જામે ઉરમત લાજરહોરી, ખેલો રામ નામસે હોરી.

કોઈતો ખેલે રંગ ગુલાલ, કોઈ ખેલે માટોડી;

તુમતો રામ નામસે ખેલો, મીટ જાય ચોરાસી નેરી. ખેલો. ૧

ગમહી ધેરડા લેંધા પેહેરો, સ્નેહ શણુગાર ધરોરી;

સત સમરણુકી સાડીને પેહેરો, આણુંદ ઉરપર ચોરી ખેલો. ૨

મન મીરદંગ જખ ખાજને લાગે તનમે તંબુરા બજોરી;

નીરત સુરત દોતું બજત સારંગી, તેહસે નીરત કરોરી, ખેલો. ૩

ધીરજ દ્રઢતા લેકડિ ઠારી, ધ્યાનકી ધુમ મચોરી;

ચીત ચંદનકા ચોઆ અરગજ, કૃષ્ણકી દેહસે મલોરી. ખે. ૪

કૃષ્ણ કલપનાકી કેશર ઘોલો, સીલતાકે માટ ભરોરી;

પ્રેમ પીગદારી હરી સતમુખ મારો, લો રાધે કૃષ્ણ રંગબોરી. ખે. ૫

પ્રાણુ પતિસે હોરી ખેલનકું, સતસંગ સખીયાં સજોરી;

જ્ઞાન ગુલાલ ઉઠાવો મેરી સુજની, અખીલકી ભરભર જોરી. ખે. ૬

નિશ્ચ નારાયણુ પેઉ બસ કરકે, ગુરૂકે જ ચરણ પડોરી;

દાસ નારણુશીંગ કેહે ગુરૂ પ્રત.પે પાવે રામકૃષ્ણવર જોરી. ખે. ૭

પદ ૭૭. હોરી.

લલારે ખેલો ગંગન મંડળમાં હોરી.

સુનો સખ સખીયાં મોરી, ખેલો ગંગન મંડલમાં હોરી.

શીલ સણુગાર ધરો મેરી સુજની, લાજકી માંગ ભરોરી;

જ્ઞાન ગુલાલ ઉઠાવો મેરી સુજની, ધીરજ પાવ ઉધરોરિ;

હુરી જખ જયગો ઠગોરી, ખેલો ૦ ૧
 યામગુ દુમળુ તંત્ર ટોચકા, જસે બનેસો કરોરી;
 લપટ ઝપટ કર પકડો સ્યામકું, આંધો પ્રિતકી દારી;
 કાઉસે ના જાએગી છોરી, ખેલો ૦ ૨
 દસ દરવાજે બંદહી કરકે, ઉંન મુની હોકે રહોરિ;
 આવત જાવતકી સુરતામાં રાખો, એસો જતન કરોરિ;
 સાનમાં કોઈ સમજી પરોરી, ખેલો ૦ ૩
 મુલ કમલસે બંદ લગાકે, ખટ ચકલો ફોરી;
 ભમર ગુફાંમં નાર સુખમણા, અંદર નવલ કીસોરિ;
 સુરત સામરેસે લો જોરી, ખેલો ૦ ૪
 ભયોરે દીમાક નગર તેરેમેં, અનહુદ નાદ બજોરી;
 દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે ખેલો મનહી મોહનસે હોરી,
 મીટે ચોરાસી તોરી, ખેલો ૦ ૫

પદ ૭૮ હોરી.

હોરી મચરે રહી જુમનાકે તિરે ટેક.
 લે ગાગર મેં ઘરસે નિકશી, ભરને ગઈ જુમનાકે નિર હોરિ.
 અતસે આએ કુવર કનઈઆ, ધતસે આએખડે બલવિર હોરિ. ૧
 બનસીખજકે મેરી સુધ બીસરાધ, નારહી મોરા જ્યાકુધિર હોરિ.
 રંગગુલાલસે બ્યાકુલ કીની, થરથર કંપત મેરો શરિર હોરિ. ૩
 ભર પીચકારી મોરે સનમુખ મારી, ભીજગએતનકે ચિર હો. ૪
 કુશિકનધયા મોહોલ પટાને, મોરી આંખોમાં નાખત લેલેએઅબીલ
 કહા કહુ મોહોલાજ આવતહે, આખરજાત તુમતો આહીર હો. ૬
 દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, હોરી ખેલેરાધેજડુવિર હો. ૭

(૪૭)

પદ ૭૯ રાગ પ્રભાત.

દેખોરે કોઈ બાલા જોગી, દ્વાર અમારે આયેરે;
બાગંબર પિતાંબર સોભે, શેસ નાગ લપટાઓરે;
માંથેરે ઉનકે તીલક ચંદ્રમા, જોગી જટા બડાઓરે. દેખો. ૧
બટર બટર ગલે રૂંઠકી માલા, ફટર ફટર મૃગ છાલારે;
ભચડ ભચડ ભંગ ચબાવે, અજબ રૂપ ધરી આઓરે. દેખો. ૨
ભીક્ષા લે આઓ નંદરાણી, કંચન થાલ ભરાઓરે;
લે ભીક્ષા આસનપરે જાવે, મેરે ગોપાલ ડરાઓરે. દેખો. ૩
કયા કરૂં તેરી હોલત દુનીઆં, કયા કરૂં કંચન માયારે;
લે આવો અપને આલમકુ, હુમ દરસનકુ આઓરે. દેખો. ૪
બાલક લે આઇ નંદરાણી, અંચલ ઓઠ છુપાઓરે;
પાંચ ભેર પ્રકમા કરકે, શીંગી નાદ બજઓરે. દેખો. ૫
તીન ભોવનકે અંતરજામી, બાલક રૂપ બતાઓરે;
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂપ્રતાપે, શંભુ દરશન પાઓરે. દેખો. ૬.

પદ ૮૦ રાગ પ્રભાત.

જગોરેઆઈ આળસ ત્યાગી, ચીંતા કરોને હરિ ભજવાની;
જગીને તમે જીવોરે આઈ, પલડણુ શિષે ગરભવાસની;
તેમાંનું તમે લેશ ન કીધું, માથે ચોરાશી ફરવાની. જગોરે. ૧
અનંતજીગ વિતે મુનષા દેહ મળી, ફેરફેર નથી મળવાની;
આ અવસરમાં હરિને વિસારો, જન્મ જનમ થશે ભટકાની જા. ૨
કુડ તજીને સતરે ચાલે, તેજમથકી નથી ડરવાની;
સ્વાસે સ્વાસે રામ ભજો, હરિ થાપેછે તેને પટરાણી. જા. ૩
નિસ્ચે દેવા જેને નિસ્ચે શેવા, નિસ્ચે નિશાની તરવાની;
દાસ નારણશીંગ કહે ગુરૂપ્રતાપે, પરભાતિ હરી રિજવાનીજા. ૪

પદ ૮૧ રાગ પ્રભાત.

શ્રી રાધેવર મેરે ધર, કાંસે આઁચે ભોરેરે;
કેન સખી તુમ મળી સાથ રાખે ધરકુ રાતરે;
આંખ ખુલેપર વ્યાકલ હોયકે, આઁચે દોડે દોરેરે. શ્રીરા. ૧
ચરણ ધરત ડગમગત જાત, જુઠેજુઠે સોગન ખાતરે;
ગલે તમે મુખસેરે બોલે, મનમાં મોહન ચોરે. શ્રીરા. ૨
એ તુમ તો કાના આહિર જાત, જુઠે સોગન ખાતરે;
તુમ તો કાના કપટી સદાકે, તુમ શા તહોં કોઈ આરેરે શ્રીરા. ૩
પહુર પિછલેસં ગાઉ ગહીથી, આ બનમાં ભુલી ભમતીરે;
ગઠિકુ હેરાકે અખટી આયો, ધરકુ આયા છોડરે. શ્રીરા. ૪
એંસે કહેકે સખી સમજઈ, એંસેહુ જદુરાઈરે;
રાસખીલાસ કરને લાગે, એંસેશ્રી નંદકિશોરે. શ્રી. ૫
ભક્ત જનકુ પેડેડેલાવે, પીંછેસં લાડ લડાવેરે;
દાસ નારણશીંગના ગુર પ્રતાપે, જંજે શ્રી રણુહોડરે. શ્રીરા. ૬

પદ ૮૨ ધોળ.

ઓ મનમારા સમજી વિચારે, પ્રિત કરો હરી ભજવાનીરે;
મુનપાદેહ દેવતાને દુરલભ, મદ્યો તમને મહામણીરે.
કુડકપટને પડપંચ તારાં, મનમાં રહ્યાં માંનીરે;
એક પલકના સુખનેરે માટે, ભવદુખ લીકું જાણીરે.
છાનો કાળ રહ્યો મન તારી, ખબર નથી કાંઈ જીવ્યાનીરે;
આવે અચાનક મોત તમારું, જમરો યથા દાંણીરે.
આલિ કેસ ધસડશે તમને, તેનીછે જમાનીરે;
માત પિતાજીને આ સુતને દારા, કોઈ ન થાએ ધણીરે.

(૪૯)

આ કાયા કાંઈ કામ નહીં આવે, ઊડિ જાશે વાની જોને;
રાજા ધરમ ધેર લેખાં લેવાશે, હિસાબ તારો ગણિ જોને;
તહાં તમે શો જવાબ દેશો, મુખે ન બોલાય વાણી જોને;
જેવી હશે તેવી વચાશે, એક ન રહે ત્યાં છાની જોને;
જેવારે કામ તેવા નામ, ભોગવશે એ પ્રાણિ જોને;
પ્રિત કરીતી બાઈ મિરાંએ, તેજમાં તેજ સમાણી જોને;
હરી ભજશે તે પાર ઊતરશે, ભે ભાગે જમરાની જોને;
દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, પ્રીતી હરી ભજવાની જોને.

પદ ૮૩. રાગ કાફી. અરણ.

આવીને પડ્યોછું રે, નગરમાં વસેછે ઘણા ચોર;
કોઈએ ન છોડાવેરે, તમ વિના શ્રી રણછોડ. રેક.
કામ ક્રોધ લોભ મોહ છે ખોટા, ચોરોના સરદાર;
નાએક તેમાં માયા માહા ખોટી, જોડે વસેછે હુકાર;
કરમે બંધે બંધાયોરે, નિકળવાનો નહિ માહારે ઠોર. આ૦ ૧
સરવે મળીને મને બંધેરે બાંધ્યો ને, માયાએ ભર્યો ઘણો ભાર;
વિષયના તાપમાં નિશાદિન બાળે, ઠરવા ન દેરે લગાર;
મછ મદ ક્રોધરે, કપટમાં અતીઘણું જોર. આવીને. ૨
નામ તમારાને શરણે આવ્યો પણ, સુકરીત કાંઈએ નવ થાય;
અંત સમે શુદ્ધ લેજો હમારી, ગોવિંદ કરજો સાથ;
રંક જાણી મુજનેરે, લેજો પ્રભુ તમારી આર. આવી૦ ૩
તપ તપસ્યા ને શેવારે સમરણ, નથી જામ્યા કાંઈ જાપ;
સંકટ સમે પ્રભુ વેહેલા પધારજો, બાનાને પરતાપ;
રંક જાણી આસરતારે, બાનાને લાગે મોટી ખોડ. આ૦ ૪
અનેક પતિત તમે નામે આધાર્યા, જે કોઈ આવ્યા તારી શરણ;
દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, ટાળોને જનમને મરણ;

(૫૦)

ભવના રણુ છોડવજેરે, આપેછો રણુના છોડ. આવીને ૫

પદ ૮૪. રાગ કાફી.

ચારે જુગની ચોસરે, ચારે વેદ ચારજ ધર;
સત્ય પાસા નાંખીરે, વરોને સામળીઓ વર. ટેક.
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકરને મન, એકજ રૂપે ધાર;
પરિબ્રહ્મ અવિનાશી નારાયણ, જેને કહીએ છીએ કીરતાર;
સચરાચર માંહીરે, ખીરાજે મારા મોરલીધર. ચારે જુગની. ૧
જો જીતે તો પીઉને જીતજે, હારે તો રહે પીઉ લાર;
નારી તો સરવે જીત જીત છે, ન કર શોચ વિચાર;
હારી તો પણ જીતીરે, ધણીને ઘેર પાણી ભર. ચાર જુગ ૨
આઠે જામ તેની શુદ્ધી રાખોને, જેણે બનાવ્યા દશ દ્વાર;
દશ દ્વાર ઉઘડી જાય તમારા, ખેલ શું ખેલશો ખેલાડ;
દશ દરવાજાંરે, કરોને તમે કબજે ધર. ચારે જુગની. ૩
દશ દ્વાર ને પાંચરે તત્વ, એ પંદરને નીહાલ;
તું ચાલ ગુરની બતાવીરે ચાલજે, તેનેથી ઉતરીશ પાર;
ગુરુનું ધ્યાન મનમાંરે, તું તો તારે નિશ્ચે ધર. ચારે જુગની. ૪
ઘડી ઘડીને વળી પળે પળે, નિશદિન પીલી પોકાર;
લાલ હરીને જો મલવા ઇછે, તો શ્યામ મુરતી ચિત ધાર;
શ્યામ સાચા સ્વામીરે, તેને તો તું નિશ્ચે વર. ચારે જુગ ૫
ઉપર વાલાને બહુ બબર છે, તેનું કહું નવ રાગ;
માગે કાંઈને દાવ આવે કાંઈ, તેનેથી લાચાર;
તોએ તમને ધન છેરે, ધણીથી લીધી ટકર. ચારે જુગની. ૬
આ ચોસર છે અનુભવીની, મુણજો સકળ સંસાર;
દાસ નારણસીંગ કહે ગુરુને પ્રતાપે, ઊઠવું છે એકજ વાર;
ઊઠીને ઠેઠ પહોંચીરે, જાઉંરે વર સામગિયો વર. ચારે ૭

(૫૧)

પદ ૮૫. રાગ કાફી.

હરી તો માહારા એકજરે, જેને આ રચી છે રચના;
ભક્તના કારણરે, હરિએ રૂપ લીધા ધણા. ટેક,
પરિશ્રમે જ્યારે ઈચ્છારે કીધી, એ નારાયણ સૌના ઈશ;
બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર થઇને, રચાવી સરવે શ્રષ્ઠ;
પોતાનું તેજ પ્રવેશરે કરીને બાંધી મો વરણા. હરી૦ ૧
તુળસિદ્ધાસને વિવાદ વાઘ્યો, તેની શી વરણું વાત;
કૃષ્ણ હતા તે રામજી થઇને, ધનુષ બાણ ધર્યું હાથ;
લક્ષ્મીજી થયા સીતારે, બિરાજ્યા ત્યાં બેઠિ જણા. હરી૦ ૨
નરસઈ મેતાને મંડળિકે મારવા આવ્યો, મંડળિકે દિઠા કાળ;
નરસઈ મેતાએ શ્રી કૃષ્ણને નિરખ્યા, સન્યાશિને એ રામ ભુપાળ;
જેને જેવા ભાસ્યારે, તેવા તેને દરશાણા; હરી૦ ૩
કાળના કાળ હરી દીનના દયાળ, પતિતના પાવન;
હંકારીના ગરવના ગાળન, એવા તે સચ્ચિદાનંદ;
ભુલા શું ભ્રમોછારે, મેલોને સહિ ભરમણા. હરી૦ ૪
જેવી ઇચ્છા તેવા હરી મળશે, જેમ નિશ્ચે કરે પરમાણુ;
દાસ નારણસંગ કહો ગુરૂને પ્રતાપે, એ ભાંખ્યું છે વેદપુરાણ;
હરીનું સમરણ કરજોરે, રાખી મનને ધારણા. હરી તો ૫

પદ ૮૬. રાગ આધવજના સંદેસાનો.

ગુરૂ ને ગોવિંદજી ઘેર પધારોઆ,
એ અલખેલા અનાથોના નાથ જો;
કરૂણા કરીને મારા રંકને,
એ અલખેલે આવી ઝાલ્યો હાથજો. ગુરૂને. ૧
પાએને લાગુ શ્રી ગુરૂદેવને,
જેણે આપ્યો જ્ઞાન તણા પરકાશજો;

(પર)

એ અનુભવને અજવાળે હરી મારા આવીઆ,
આવાને પુર્યો મન મંદીરમાં વાસ જો. ગુરુને. ૨
હરી નામ તણી એધાણી ગુરુએ ભાળવી.
નિશ્ચે રાખી ચાલો રૂડી પેર જો;
કહે દાસ રે નારણસીંગ ગુરુ પરતાપથી,
ત્યારે આવે ગુરુ ગોવિંદજી ઘેર જો. ગુરુ. ૩

પદ ૮૭.

ભક્તની ભીડે ક્યાં ના આવ્યોરે,
હુતો ભક્તની ભીડે ક્યાંના આવ્યો
એમ કેહેછે શ્રી રણછોડ રાયોરે, હુતો ભક્તની ૦ ૧.
કબીર સાડ હુતો વણઝારો થઈને,
યાંડો ભરીને ઘેર આવ્યોરે. હુતો ૦ ૨
ધનાભક્તની મેં ખેતી નિપજવી,
ઘડિના ગાડા ભરી લાવ્યોરે હુતો ૦ ૨
સેનાભક્ત સાડ સનમુખ રહીને,
હું સેનો નાઈ કેહેવાયોરે. હુતો ૦ ૩
પ્રહલાદની મેં પાળી પ્રતિજ્ઞા,
મેં થંભમાં વાસ પુરાવ્યોરે. હુતો ૦ ૪
નામદેવ સાડ મેં મારેજ હાથે,
ઘરનો છાપરો છાંયોરે. હુતો ૦ ૫
દામાજી સાડ સામે માહાડજ થઈને,
ભરજું ભરીને પાહોંચ્યો લાવ્યોરે. હુતો ૦ ૬
નરસઈ મેહેતાને મંડળીક મારવા આવ્યો,
કેદારો મધરાતે લાવ્યોરે. હુતો ૦ ૭
કુંવરબાઈનું મેં પુરતું મામેરું,

(૫૩)

મેં સહિતો કર ચુકાવ્યોરે.	હુંતો ૮
દુપતી સાડ હુંતો દ્વારામતીશ્રી,	
ગરૂડ ચઢીને આવ્યોરે.	હુંતો ૯
અરજીન સાડ મેંતો મેલી પ્રતીજ્ઞા,	
મેં ચક્ર હાથ ધરાયોરે.	હુંતો ૧૦
દાસ નારણસિંગને કરૂણારે કરીને,	
કંમે કર મારો સાહ્યોરે.	હુંતો ૧૧

પદ ૮૮.

તેરે ગુણકો કર ક્યાં બખાણુ, રણછોડ રંગીલો.
 વામન રૂપ લેઈ આપ પધારે, બળી રાજકે દ્વાર;
 બળીકુ પતાલમાં ચાંપકે, ફીર આપ બને છડીદાર. રણછોડ.
 દરજેવનજા મેવા છાંડકર, ભાજી બીદુર ધર પાય;
 અમુદેવકે બંધ છાંડકે, ફીર નદે ઘેર ચરાવી ગાય. રણછોડ. ૨
 મહા મુનીકે સ્વપને ના આવો ને, ભક્તકી કરતે વાર;
 રાધાજીકે માનસે બને, આપ અનોખી નાર. રણછોડ. ૩
 અનંક ભક્તકે કારંજ કીઝે, પ્રભુ સખકી પુરી આશ;
 ભક્તવત્ષળ ભગવાનકે, ગુણ ગાય નારણસિંગદાસ. રણછોડ. ૪

પદ ૮૯.

રઘુબર શીય દો આવે, આજ મુની રઘુબર શીય દો આવેરે. (૨) ટેક.
 પુછે સખી સાવરે લાલા, કોણ દેશસે આવે બાલા;
 કોણ ભુપકે બાલક હોગે, કયા કુંજ નામ ધરાવેરે. રઘુબર૦૧
 રાજા નગર અયોધ્યાવાલે, દશરથ રાજા ખીતા હુમારે;
 ધનકો નામ લછમન હોગો, હુમતો રામ કહાવેરે. રઘુબર૦૨
 બીસવામીત્ર ગુરૂ સંગ લે આવે, નરનારીકે અતિ મન ભાવે;
 સીતા સંગ સાહેલી લેકે, સનમુખ ધ્યાન લગાવેરે. રઘુબર૦ ૩

(૫૪)

ધનુષ જગા હમ દેખન આયે, સખ ભુપનકે દરશન પાચે;
 દેને હાથસે ધનુષ રનકાચો, રામહી ચાંપ ચઢાચોરે. રઘુબર. ૪
 હંકારીકે હંકાર ઉતારે, પ્રસરામકે માનહી મારે;
 દાસ નારણસીંગ કેહે કરજોરી, અખ સીતારામ ખીદાચે. રઘુબર
 ૫૬ ૯૦. ગરબી.

કૃષ્ણ પડયાછે મારી કેડેરે, જુઓ સખી કૃષ્ણ પડયાછે મારી કેડે;
 હુંતો નથી જતી એમને નેડેરે, જુઓ સખી કૃષ્ણ પડયાછે કેડે
 હું ના બોલાયું વાહાલો મુજને બોલાવે,
 એ છાનામાના આવે મારે ડેરેરે. જુઓ ૧
 હું જળ જુમના ભરવારે જાતી,
 વાટેને ઘાટે મને ઘેરેરે. જુઓ ૨
 હું શું જાણુ વાહાલો મુજમાં શું દીકું,
 એ આવીને વળગે મારે છેડેરે. જુઓ ૩
 છેલ છબીલાને છોગાળો,
 ઘડીએને પલકે મને તંડેરે. જુઓ ૪
 એવા હરીના જેણે ગુણ નવ ગાયા,
 એ પ્રશે ચોરાશીને ફેરેરે. જુઓ ૫
 દાસ નારણસીંગ કેહે કરજોરી,
 હુંતો મોહ્યો એની વાંસલીના ટેરેરે. જુઓ ૬
 ૫૬ ૯૧. ગરબી.

નંદના કુંવરે મને લુટીરે, જુઓ સખી નંદના કુંવરે મને લુટી;
 ચીત ચતુરાએ લાધુ માડ ચુંટીરે, જુઓ સખી ૦ કેડે.
 આંગળી પકડતે મારે પોંહોચારે પકડયો,
 મોહ મોતીની સેર મારી લુટીરે. જુઓ ૧
 હું શું જાણું કે વાહાલો કામણુ કરશે,

(૫૫)

કેવી સુધાડી મને બુદ્ધીરે. જુઓ ૦ ૨

વંદરાંરે વનના મારગ જતાં,
મહીની મદુદી મારી કુટીરે. જુઓ ૦ ૩

દાસ નારણસીંગ કહે કરજોડી,
આ મહી વેચવાથી હુંતો છુટીરે. જુઓ ૦ ૪

૫૬ દર.

વાહાલા લાગે વનમાળીરે, જુઓ સખી વાહાલા લાગે વનમાળી
તેના ચરણકમળ લેઉ ઝાલીરે, જુઓ ગખી ૦ ટેક.

ગજની ટેર સુણી મારે વાહાલે,
અડવાણે પગે આવ્યા ચાલીરે. જુઓ ૦ ૧

પંચાળીના જેણે ચીર પુરાયા,
ભરી સભા રહી ભાળીરે. જુઓ ૦ ૨

વંદરાંરે વનમાં રાસ રચાયો,
સોળસે ગોપીશું લીધી તાળીરે. જુઓ ૦ ૩

હેત કરીને હરીને ભજો તો,
લખચોરાશી નાખે ટાળીરે. જુઓ ૦ ૪

જે મુખે હરીનું નામ ના દેતાં,
એ મુખડું નાખો બાળીરે. જુઓ ૦ ૫

દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પરતાપે,
કમ સંગાથે રહ્યો માહાલીરે. જુઓ ૦ ૬

૫૬ દર રાગ સોહણી.

હરીને ભજ્યેરે ધ્યાનથી.
નિશ્ચે કરી એક મનથી હરીને ભજ્યેરે. ટેક.

ધ્યાન કરીનેરે ગુરૂની શેવા,
હરી ચરણ ચિત લેવા. હરીને ૦ ૧

(૫૬)

ધ્યાન કચ્છાથીરે મારગ સઉ જડે,
એને બખર અગમની પડે. હરીને ૨
સલીતા કીનારેરે બગલો ધ્યાન ધરે,
એની ચોટ પાછી ન ફરે. હરીને ૦
ધ્યાન કચ્છાથીરે હરી ઊર આવે,
ઐ કંઈ કંઈ રૂપ બતાવે. હરીને ૩
ધ્યાન કચ્છાથીરે પોહોંચે સુરતી,
સુરતીમાં મંગળસુરતી. હરીને ૪
ધ્યાન કરીનેરે હરીગુણ ગાય,
એના ભવના પ્રાશ્વિત જાય. હરીને ૫
દાસ નારણસીંગરે ગુરૂ પરતાપથી,
કેહુ ધ્યાન વિના હરી નથી. હરીને ૬

૫૬ ૯૮. રાગ હરી ભજતા હજુ કોઈની લાજજતા નવો જાણીરે.

ધન દેહીમાં ડોકોલ ગામ, જુગા મનમાંછિરે;
નિશ્ચે નિરખો સામળીઆ નાથ, રણછાંરાયરે. ૧
ગુરૂ જ્ઞાન ગામતી સાર, સમુદર દરિયારે;
તેમાં નામ નારાયણ નીર, નિરમળ ભરિયારે. ૨
પુરવે પુન્ય તણે પરતાપ, આપણ નાહિઅરે;
મળ્યો સતસંગ સખીઆનો સાથ, ગોવિંદ ગુણ ગાઈઅરે. ૩
રાખો ટેક ભક્ત બોડાણા સરખી મતીરે;
સાચી ભક્તી શ્રી ગંગાબાઈ, ગોવિંદને ગમતીરે. ૪
દયા દેરૂં જુઓ દલમાંછિ, ગગનમાં ગાજેરે;
ત્યાંનો મન મંદિરના માંછિ, મોહનજી બીરાજેરે. ૫
રાખો ચરણકમળમાં ધ્યાન, સનમુખ સુરતીરે;
સુરતીમાં મંગળ રૂપ, મોહનજીની સુરતીરે. ૬

(૫૭)

ત્યાંતો અનહદ થાયે નાદ, નોખતો વાજેરે;
હરી નામ શબ્દ સુણતામાં, ભવ દુઃખ ભાગેરે. ૭
હરી અનાથોના નાથ, રણછોડ રશિયારે;
દાસ નારણસીંગના રૂદેકમળમાં વશિયારે. ૮

પદ ૯૫. રાગ હરીદાસા હરીદાસા.

સ્વાસેહી સ્વાસે સ્વાસા, હરી હરી ભજ મન સ્વાસે સ્વાસા.
હરી અવિનાશી ભજસે નિરંતર, મિથ્યા જગત મોચે ભાસા.

હરી હરી૦ ટેક.

દોલત દુનિયા માલ ખજાના, માયા જળકા કાંસા. હરી૦ ૧
માતપિતા સુત ઘેન ભાણુજા, સાથે નહિ આવે તેરે માસા. હરી૦
અંત સમે જો કામ ન આવે, ઉતકી ના રખો આશા. હરી૦ ૩
જાધર રામકથા નહિ કિરતન, વા અશિચે નહિ બાસા. હરી૦ ૪
મનુષ્યાદેહ દેવતાકું દુર્લભ, મિલા જનમ તોયે બાસા. હરી૦ ૫
મનુષ્યાદેહ ધરી હરી ન ભજેતો, શિરપર જમકો જાસા. હરી૦ ૬
સ્વાતીકા જળ નામ નારાયણ, પીલે પાંપયા પ્યાસા. હરી૦ ૭
મારેહી મુમતા હરીકૃતું ભજસે, કહે નારણસીંગ દાસા. હરી૦ ૮

હીંડોળો ગાવાનો. ૯૬

(બાનાની પત રાખ, પ્રભુ તારા બાનાની પત રાખ) ઐ રાગ.
કુલે શ્રીકૃષ્ણ મોરાર, હીંડોળે અખ કુલે શ્રીકૃષ્ણ મોરાર.
અંદ્રાતે બનમે રમ્યો હીંડોળો, શોભાકો નહિ પાર. હીંડોળો. ટેક.
રાધાકૃષ્ણ હીંડોળે કુલે, કુલાવે બ્રીજકી નાર. હીંડોળો. ૧
કુલનકો સખ બન્યો હીંડોળો, કુલોકી હાંડી ચાર. હીંડોળો. ૨
કુલોકી થંભ કુલોકી લાઠ, કુલોકા કુમખા ત્યાર. હીંડોળો. ૩
કુલોકો પાટીઆને કુલ કહેરા, કુલોકી મગજી સાર. હીંડોળો. ૪
કુલોકી ગાદી કુલોકે તકીઆ, કુલોકા આજાર. હીંડોળો. ૫

(૫૮)

કુલોકે મુગટને કુલોકે વાધે, કુલોકા શણગાર. હીંડાળે. ૬
એવે હીંડાળે કેઈ હુરીકું ઝુલાવે, ભવજલ ઉતરે પાર. હીંડાળે. ૭
દાસ નારણસીંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપે, કૃષ્ણ ઝુલાવું વારવાર. હીંડાળે. ૮
૫૬ ૯૭. રાગ પરભાતી.

શુરે કહુ સ્વામી સામળા, મારી પીડ ન જાણી;
નથીરે અજાણ્યું નાથનું, છે અંતરજામી. શુરે ૧
હું બાળપણે જ્યારે હતી ત્યારે રહીતી અજાણી;
હવે સાન સમજાવીને સામળા, મને કરીછે દીવાની. શુરે ૨
અવગુણ ભરેલી હું અજાણા, હજી નથીરે ગાણી;
કરજોડીને કરગરૂ, મારી અરજી દેયો માની. શુરે ૩
સગા સંબંધી લોકમાં, હુંતો વાતે વવાણી;
માટે કહુછું સામળા, હુંતો તમારી કહેવાણી. શુરે ૪
સંસાર સનમુખ કુવામાં, પડી જોઈને હું જાણી;
હવે વરત વળગાડીને વીઠલા, શરણે દેયોને તાણી. શુરે ૫
જેવી તેવી પણ તમ તણી, માથે સમરથ છે ધણી;
દાસનારણસંગ કહે ગુરૂ પ્રતાપથી, હુંતો તમનેજ પરણી. શુરે ૬
૫૬ ૯૮. થાળ. રાગ રાધાના મહીનાનો.

ગુરૂ ગોવીંદ જમવા આવો, સખા સંગ સાથે મેં લાવો;
કે ગુરૂ ગોવીંદ જમવા આવો. ટક.
જમોને હુરી અનાથોના નાથ, ધરમ સત્ય સખા લેઈને સાથ;
હુંતો પીરસુ મારે હાથ. ગુરૂ ૧
ગરીબ ઘેર જમવાનું સારૂ, વીવેક મેંતો કીધો છે લાહ;
જમોને હુરી પંખા ઢાળાવું. ગુરૂ ૨
કલ્પનાએ કીધો છે કનસાર, જ્ઞાન ધત ગવરીનું મહી સાર;
જમોને હુરી નવ લગાડો વાર. ગુરૂ ૩

(૫૬)

બ્રમે પીરસાવું પકવાન, ધરીને માંહિ તુળસી તમારૂં ધ્યાન;
જમોને હરી ભાવે જમાડું ભગવાન. ગુરૂં ૩
સંતોષ શાક દાળ ભાત ને કઢી, તેનામહીં નાખી સુંદર વડી;
જમોને હરી પુરણ પેટ ભરી. ગુરૂં ૪
જયાજાએ ભરી જળ જીમના ઝારી, તેતો લેઈ શીળતામાં ઠારી;
આંછમન દ્યોને ગીરધારી. ગુરૂં ૫
જમીને ઊઠયા ગુરૂને ગોપાળ, કે લુઓને કર લેધને રૂમાલ;
છાંટો છે જમણે ગાલ. ગુરૂં ૬
પ્રીતે પાન ખીડા વાલુ, હરી રે મારે હાથે કરી આલુ;
તમથી નહી કોઈએ વાહાલુ. ગુરૂં ૭
મન મંદિરમાં પધરાવું, કે હીરદામાં આસન કરાવું;
આણું સુખ સેજે પોઠાવું. ગુરૂં ૮
નારણસંગ દાસ કહે કરજોઠ, નધણું નિરખ્યા શ્રી રણજોઠ;
ગુરૂએ મારા પુર્યા મનના કોઠ. ગુરૂં ૯

પદ ૯૯. થાળ.

ગુરૂ ગોવીંદ જમવા આવોરે, શ્રી રધુનાથ.
મારા તનના તાપ સમાવોરે, શ્રી રધુનાથ
વાહાલાજી મારા કંઠણા કરીને જમવા આવો;
આવોતો પોહોથે લાવોરે. શ્રી રધુનાથ૦ ગુરૂં ૧
વાહાલાજી મારૂ જમણુ જમવારે સરખુ,
જમોતો નધણુ નરખુરે, શ્રી રધુનાથ૦ ગુરૂં ૨
વાહાલાજી મારા મનથી કરીછે સામગરી;
થાળનાં તુળશી ધરીરે. શ્રી રધુનાથ૦ ગુરૂં ૩
વાહાલાજી છપનભોગ તુલસીમાં ભાવે જમજે;
મારી રૂઢેકમળમાં રમજેરે. શ્રી રધુનાથ૦ ગુરૂં ૪

(૬૦)

વાહાલાજી જળ જીમના આરોગી કર ઘોળે,
 રૂમાલે મુખડું લોળેરે. શ્રી રધુનાથ૦ ગુરુ૦ ૧
 વાહાલાજી બીડા પાનસોપારીને ધ્રાસ,
 તમે બીડી દ્યો મુખવાસરે. શ્રી રધુનાથ૦ ગુરુ૦ ૬
 વાહાલાજી સુખસજ્યા કરીછે ઘણી ખાંત,
 તમે પોઠણ દ્યો રધુનાથરે. શ્રી રધુનાથ૦ ૧૦ ૭
 વાહાલાજી ગુરુ ચરણ નારણસીંગ કહે દાસ,
 મારી પુરી મનની આશરે. શ્રી રધુનાથ૦ ૧૦ ૮

ધુન ૧ લી.

જે જે જે શ્રી જગન્નાથ, મેરી લજ્જા તેરે હાથ.
 જે જે જે શ્રી જગન્નાથ, મેરી લજ્જા તેરે હાથ.
 જે જે જે શ્રી જગન્નાથ, મેરી લજ્જા તેરે હાથ.
 જે જે જે શ્રી જગન્નાથ, મેરી લજ્જા તેરે હાથ.

ધુન ૨ જી.

જે જે ગુરુ માહારાજ ગુરુ, જે જે પરિશ્રમ સતગુરુ.
 જે જે ગુરુ માહારાજ ગુરુ, જે જે સતગુરુ કલ્પતરુ.
 જે જે ગુરુ માહારાજ ગુરુ, જે જે પરિશ્રમ સતગુરુ.
 જે જે ગુરુ માહારાજ ગુરુ, જે જે સતગુરુ કલ્પતરુ.

ધુન ૩ જી.

મેં અપરાધી ખરા, પરંતુ તારરે માહારાજ.
 ખુડસા ભવસાગરી, વીઠુઆ તારરે મઠખાપા.
 મેં અપરાધી ખરા, પરંતુ તારરે માહારાજ.
 ખુડસા ભવસાગરી, વીઠુઆ તારરે મઠખાપા.

ધુન ૪ થી.

નારાયણ હરે, નારાયણ હરે, સામળા નારાયણ હરે.
 સામળા નારાયણ હરે, સામળા નારાયણ હરે.

૬૨)

નારાયણ હરે, નારાયણ હરે, સામળા નારાયણ હરે.
સામળા નારાયણ હરે, સામળા નારાયણ હરે.

ધ્રુવ ૫ મી.

જે જીમના શ્રી ગોરધનનાથ, માહા પ્રભુ શ્રી વિકુલનાથ.
જે જીમના શ્રી ગોરધનનાથ, માહા પ્રભુ શ્રી વિકુલનાથ.
જે જીમના શ્રી ગોરધનનાથ, માહા પ્રભુ શ્રી વિકુલનાથ.
જે જીમના શ્રી ગોરધનનાથ, માહા પ્રભુ શ્રી વિકુલનાથ

ધ્રુવ ૬ ક્રી.

પાવના રામા, પાવના રામા, પતીતે પાવના રામા.
પતીતે પાવના રામા, પતીતે પાવના રામા.
પાવના રામા, પાવના રામા, પતીતે પાવના રામા.
પતીતે પાવના રામા, પતીતે પાવના રામા.

ધ્રુવ ૭ મી.

ભજો રાધે, ભજો રાધે, ભજો રાધેકૃષ્ણ ગોવીંદા.
જે જે રામા, જે જે રામા, જે જે રામ રઘુવર જાનકી હરે
ભજો રાધે, ભજો રાધે, ભજો રાધેકૃષ્ણ ગોવીંદા.
જે જે રામા, જે જે રામા, જે જે રામ રઘુવર જાનકી હરે

ધ્રુવ ૮ મી.

જે જે ગોપીજન વલ્લભ, જે જે ગોવરધનધારી.
જે જે ગોપીજન વલ્લભ, જે જે ગોવરધનધારી.
જે જે ગોપીજન વલ્લભ, જે જે ગોવરધનધારી.
જે જે ગોપીજન વલ્લભ, જે જે ગોવરધનધારી.

ધ્રુવ ૯ મી.

અગાડી ચલે રામ રાજ, પીછાડી શાંતનકી દેજ.
અગાડી ચલે રામ રાજ, પીછાડી શાંતનકી દેજ.

(૬૨)

અંગાડી ચલે રામ રાજ, પીછાડી સંતનકી ફોજ.

અંગાડી ચલે રામ રાજ, પીછાડી સંતનકી ફોજ

ધુન ૧૦ મી.

કૃષ્ણ કૈનૈયા જુલે નંદલાલા, ભજે ગોવિંદ ગોવિંદ ગોપાલા.

ભજે ગોવીંદ ગોવીંદ ગોપાલા, ભજે ગોવિંદ ગોવિંદ ગોપાલા.

કૃષ્ણ કૈનૈયા જુલે નંદલાલા, ભજે ગોવિંદ ગોવિંદ ગોપાલા.

ભજે ગોવીંદ ગોવીંદ ગોપાલા, ભજે ગોવિંદ ગોવિંદ ગોપાલા.

ધુન ૧૧ મી.

સામળા ગીરધારી લાલા, ગળેમે કુંજનકી માળા.

સામળા ગીરધારી લાલા, ગળેમે કુંજનકી માળા.

સામળા ગીરધારી લાલા, ગળેમે કુંજનકી માળા.

સામળા ગીરધારી લાલા, ગળેમે કુંજનકી માળા.

ધુન ૧૨ મી.

તેરી કેસી ગતિ હોયગી રામ વિના, રામ વિના,

સુદિર શ્યામ વિના, તેરી કેસી ગતિ હોયગી રામ વિના.

તેરી કેસી ગતિ હોયગી રામ વિના, રામ વિના,

સુદિર શ્યામ વિના, તેરી કેસી ગતિ હોયગી રામ વિના.

ધુન ૧૩ મી.

કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામ હરે.

કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામ હરે.

કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામ હરે.

કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામા રામા રામા, કૃષ્ણ રામ હરે.

ધુન ૧૪ મી.

જે જે દવારકાં વાશી, કે ડાકોર કીધી છે કાશી.

જે જે દવારકાં વાશી, કે ડાકોર કીધી છે કાશી.

(૬૩)

જે જે દવારકાં વાશી, કે ડાકોર કીધી છે કાશી.

જે જે દવારકાં વાશી, કે ડાકોર કીધી છે કાશી.

ધુન ૧૫ મી.

રાધેકૃષ્ણ ભજો કુંજખિહારી, મોરલીધર ગોવર્ધનધારી.

રાધેકૃષ્ણ ભજો કુંજખિહારી, મોરલીધર ગોવર્ધનધારી.

રાધેકૃષ્ણ ભજો કુંજખિહારી, મોરલીધર ગોવર્ધનધારી.

રાધેકૃષ્ણ ભજો કુંજખિહારી, મોરલીધર ગોવર્ધનધારી.

ધુન ૧૬ મી.

જેજે શ્રીરણછોડરાય માહારાજ, જેજે શ્રીડાકોરનાથ માહારાજ.

જેજે શ્રીરણછોડરાય માહારાજ, જેજે શ્રીડાકોરનાથ માહારાજ.

જેજે શ્રીરણછોડરાય માહારાજ, જેજે શ્રીડાકોરનાથ માહારાજ.

જેજે શ્રીરણછોડરાય માહારાજ, જેજે શ્રીડાકોરનાથ માહારાજ.

ધુન ૧૭ મી.

રઘુપતિ રાધવ રાજરામ, પતિત પાવન સીતારામ.

રઘુપતિ રાધવ રાજરામ, પતિત પાવન સીતારામ.

રઘુપતિ રાધવ રાજરામ, પતિત પાવન સીતારામ.

રઘુપતિ રાધવ રાજરામ, પતિત પાવન સીતારામ.

ધુન ૧૮ મી.

રામ રામ રામ રામ ભજ પ્યારે નહિ જનમ વારંવારે.

રામ રામ રામ રામ ભજ પ્યારે નહિ જનમ વારંવારે.

રામ રામ રામ રામ ભજ પ્યારે નહિ જનમ વારંવારે.

રામ રામ રામ રામ ભજ પ્યારે નહિ જનમ વારંવારે.

ધુન ૧૯ મી.

સચ્ચા સચ્ચાર્ધ નામા તેરા હરી વિઠલા,

હરી વિઠલા રૂગનાથજી ભલા;

(૬૪)

સમ્યા સમ્યાઈ નામા તેરા હરી વિહારા.
હરી વિહારા રૂગનાથજી ભારા;
સમ્યા સમ્યાઈ નામા તેરા હરી વિહારા.

ધ્રુવ ૨૦ મી.

હારે તુંતો ભજરે ભજરે ભજરે, માનવાયા રઘુવીરા,
માનવાયા રઘુવીરા, માનવાયા રઘુવીરા.
હારે તુંતો ભજરે ભજરે ભજરે, માનવાયા રઘુવીરા,
માનવાયા રઘુવીરા, માનવાયા રઘુવીરા.

ધ્રુવ ૨૧ મી.

જે રાધા કૃષ્ણ રાધા, જે રાધા કૃષ્ણ રાધા.
જે રાધા કૃષ્ણ રાધા, જે રાધા કૃષ્ણ રાધા.
જે રાધા કૃષ્ણ રાધા, જે રાધા કૃષ્ણ રાધા.
જે રાધા કૃષ્ણ રાધા, જે રાધા કૃષ્ણ રાધા.

ધ્રુવ ૨૨ મી.

હરે રામ હરે રામ, રામ રામ હરે હરે.
હરે કૃષ્ણ હરે કૃષ્ણ, કૃષ્ણ કૃષ્ણ હરે હરે.
હરે રામ હરે રામ, રામ રામ હરે હરે.
હરે કૃષ્ણ હરે કૃષ્ણ, કૃષ્ણ કૃષ્ણ હરે હરે.

ધ્રુવ ૨૩ મી.

રામ રામ રામ રામ રામ રામ સીતા, યાઈ ભાગવત યાઈ ગીતા.
રામ રામ રામ રામ રામ રામ સીતા, યાઈ ભાગવત યાઈ ગીતા.

ધ્રુવ ૨૪ મી.

જે જે જગન્નાથ બળદેવ, જે જે જગન્નાથ બળદેવ.
જે જે જગન્નાથ બળદેવ, જે જે જગન્નાથ બળદેવ.

(૬૫)

૫૬ ૧૦૦ મું.

હીરોળો.

કુલે ઘટકે માંહી, હીરોળે હરી કુલે ઘટકે માંહી;

કુલાવો સંત મેરે ભાધ, હીરોળે ટેક ૧

સત્ય ધરમકે થંભ બનાવો.

લાજકી લાઠ જડાઈ. હીરોળે હરીં ૨

દીનતા દયા ચાર ડાંડી લગાવો,

કામકી કડીઆં જડાઈ. હીરોળે હરીં ૩

કૃષ્ણ કલપનાકા જડે કંકેરા,

પ્રેમ પાટીએ માંહી. હીરોળે હરીં ૪

તન કરે તકીઆ મન કરે ગાદી,

આણંદકા આછાર બીછાઈ હીરોળે હરીં ૫

સંતોષ સરસ કુમકો લગાવો,

શોભા બરણી ન જઈ. હીરોળે હરીં ૬

સંત સંગ સરસ બન્યા હીરોળા,

મરમકી મગજ લગાઈ. હીરોળે હરીં ૭

ગુરુ શબ્દસે ચલાવ હીરોળા.

રીઝે દાસ ગાસાંઈ. હીરોળે હરીં ૮

એસા હીરોળા કોઈ હરીકુ કુલાવે,

ઉનકુ ચોરાશી નહીં. હીરોળે હરીં ૯

દાસ નારજીશીંગ કહે હરીકુ કુલાવું,

શામસે સુરતી લગાઈ. હીરોળે હરીં ૧૦

મુક્તિ સાધન.

તથા

જ્ઞાનઉપદેશ.

આ સંસાર અશારવત છે. અને પુત્ર પરિવાર, સંભ્ર-
મીઆ સર્વે રંગસંબંધે આવી મળ્યું છે. જેમ પ્રક્ષત્રી ક-
પર નિશાએ પંખી એકઠા મળેછે, અને પ્રભાતનાં સહી
ઉડી જાયછે, વળી નાવને વિશે સહી ઉતાડ્યા એકઠા બેસે
છે, અને સામે પાર ગયાપછી સહી સહિને રસ્તે પળાયછે,
અને મહા પર્વને વિશે ઘણા માણસની સંખ્યા એકઠો થાય
છે, અને પંચરાત્રી પછી સર્વે જુદા પડી જાયછે, અને ન-
માંના કોઇનું દરશણ થતું નથી. એ પ્રકારે આ જગતના વ-
હિવાર છે અને તે સર્વે પર્વના સંધે આવી મળે છે. જેની
અવધ પુરી થઈ તેનાથી ક્ષણ પણ રહેવાતું નથી તેમ તેની
સાંધે કોઈથી જવાતું પણ નથી. મારે નક્કી સમજવું કે આ
દેહ કેવળ જુડી છે અને દેહના ભોગ તે પણ સર્વ જુડા
છે. અને સુખદુઃખનો વિયોગ તે સ્વભાવત છે. અને આ
ત્મા એ થકી વ્યતિરેક ને સદા સુખરૂપ છે. અને તે પરંપર્યામાં
પડતો નથી અને સાક્ષાત એ ચૈતન્ય સાક્ષીવત છે. આ દે-
હને અને આત્માને કાંઈ પણ સંબંધ નથી, દેહથકી આ-
ત્મા વીતરેક છે. પ્રથમ તો આદી પુરૂષ એકજ છે. અને
તેના થકી આ અનેક જીવ પ્રગટ થયા. જેમ સૂરજનું પ્ર-
તિબીંબ જળમાં સ્થળ, સુક્ષ્મ, એમ આદી પુરૂષે જ્યારે
માયા ઉપર પ્રક્ષણ કરી ત્યારે પ્રકૃતિ વિકાર પામી મહત-

(૬૭)

ત્વ પ્રગટયું. અને મહત્ત્વથી ત્રીગુણી અલંકાર, રજ તમ
અને સત્ત્વ એ ત્રણ ગુણ થયા. અને એ ત્રણે ગુણથી આ સર્વે વિશ્વ
ઉત્પન્ન થયું. તમોગુણથી પૃથ્વી, જળ, આકાશ, તેજ અને
વાયુ એ પંચભુત થયા. અને રજોગુણથી દશ ઇંદ્રીઓ થઈ.
અને મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત અને હંકાર, એ સતોગુણથી ઉત્પન્ન થયાં.
અને શબ્દ, સ્પર્શ, રૂપ, ગંધ, એ પિંચમાત્રા, એમ એ ચોવીસ
તત્ત્વ મળી આ જડ દેહ બધાયો, અને તે પછી ચતુર્દશ
દેવતા ઇંદ્રીઓને સ્થાને મુક્યા તો પણ દેહ ચૈતન્ય ન થયો,
અને અચેત જડવાન રહ્યો. વળી ઝોગણુપચાસ વાયુ મુક્યા
તો પણ આ સ્વરાટ ઉઠ્યું નહીં. જ્યારે ભગવાને અંદર પ્ર-
વેશ કર્યો ત્યારે આ જડ દેહ ચૈતન્ય થયો. તેમાં ભગવાનનું
પ્રતિબીંબ જે જીવ એ ચૈતન્ય અંશ છે તેણે કરીને આ જડ
અવતર દેહ ચૈતન્ય થયો. જેમ કોટી જળના ઘડા ભર્યા-
તેમાં સુરજ એક દેખાયછે, તેમ એક બ્રહ્મની ચૈતન્ય શ-
કિતએ અનેક જીવ થયા, એમ અનાદી કાળથી ચાલ્યા
આવેછે. અને તેણે કરીને આ ચારે ખાણુ વિશ્વ થયું છે. અને
ચૈતન્ય એ અજર છે, અમર છે અને અખંડ છે. એના ઉપર
અશાંતિ ખંડ પડવાથી પણ તેનો નાશ થતો નથી. અને
એ જીવ આ દેહને વિશે અરૂપી નખશીખ વ્યાપી રહેછે.
એ દેહના અધ્યાસથી પોતે તદરૂપ થયોછે, અને એ જડ
ચૈતન્યની ગ્રંથીએ કરી હંકાર ઉઠે થયો, અને અહંકારે તો
જીવે દેહનો વહેવાર માન્યો, પછી અહંકૃતી રૂપી મને વશ
કરી લયલીન કરી નાંખ્યો, અને ઇંદ્રીઓના વિષય દેખાડી
મહાન કરી, વિષય માટે નાના પ્રકારના કરમ ક-

રાવેછે. એવી રીતે એ કુસંગે કરી, મુક્ત આત્મા બંધનમાં પડ્યો છે, કેમકે ચિત્ત વિષયમાં મળી ગયું અને વિષય ચિત્તમાં મળી ગયું તેથી વિષયમાં તદરૂપ થયો. જેમ લોહ લોહચુંબને ગ્રહે, એમ પરસ્પર અનુરૂપ થયો, શીત, ઉષ્ણ ક્ષીણ, વૃદ્ધિ એ સર્વે દેહના ધર્મ છે. પણ અધ્યાસથી પાપી માની લેછે તેણેકરીને પીડા પામેછે. શુધા, તુશા, હરખ, શોક એ મનનો ધર્મ છે. અને તે જીવ પોતે બંધ અને મોક્ષ માની લેછે. એ પ્રકારે આ સર્વે જગત માયામાં પડ્યું છે. તે માટે દેહનો ધર્મ સર્વે માની લેછે. આ દેહના ભોગ જ્યારે પુણું થાય ત્યારે જડ દેહ મુકીને જીવ નિકળેછે. અને જડ દેહ અચેત થઈ પડેછે. અને નવ તત્વનું વાસના લિંગ તે જીવ સાથે જાયછે. અને જેવાં સંચિત કર્મ હોય, તેવો દેહ પ્રાપ્ત થાયછે. અને તે નવિન દેહ પામીને પાછા સંચિત કર્મ ભોગવેછે. અને જે વર્ણમાં અવતરે તેવો ધર્મ આચરેછે. એમ વારંવાર જન્મ મરણ ભોગવ્યા કરેછે, અને તેનો કદાપી પાર આવતોજ નથી. અજ્ઞાને કરીને ઘણું આથડેછે. અને પોતાના સ્વરૂપ વિચારને ભુલી ગયો છે.

દ્રષ્ટાંત—એક વાઘનું બચ્ચું હતું તે નાનપણમાં ભુલુ પડ્યું, અને તે બકરાના ટોળામાં ભળી ગયું અને તે હમેશાં બકરાં ભેગુ રહે તેથી તે પોતે હું વાઘ છું. એમ જાણતું નથી, અને એમ માની રહ્યું છે કે હું પણ બકરજ છું પણ જ્યારે એક ખરેખરો વાઘ આવ્યો અને રહડુકો કર્યો કે ચેલા તમામ બકરાં નાશી ગયાં અને તેની જોડે પેલું વાઘનું

(૬૯)

અચ્યુ પણ નાસવા લાગ્યુ ત્યારે પેલા વાઘે તેને કહ્યું કે અ-
લ્યા તું કેમ નાસેછે તુ તો વાઘછે. ત્યારે એ અચ્યુ કેહ્યું કે
ના હું પણ બકરજીવું અને તમે મને ખાઈ જાઓ, ત્યારે પે-
લા વાઘે એને કહ્યું કે મુરખ તું કેમ તારૂં ભાન જીલી ગયો
છે. આ પાણીના ખાખોચીઆમાં જો તારૂંને માફ એક સ્વ-
રૂપ છે કે જીવુ. ત્યારે પેલા અચ્યાએ ખાખોચિયામાં જોયું
તો તેને સ્પષ્ટ દેખાયું કે હું પણ આના જેવોજ છું. પેલાં
નાહાં એ તા બકરાં, પછી પેલુ વાઘનું અચ્યુ ટહુકડો
કરીને ગાજ્યું.

સિદ્ધાંત--ચૈતન્ય એ વાઘનું અચ્યું અને માયા
રૂપી બકરાં, અને ગુરૂરૂપી વાઘ. મારે જ્યારે ગુરૂ મળે
ત્યારેજ જ્ઞાન થાય. તેમ જીવ જે છે તે ચૈતન્યધન સાક્ષાત
ઈશ્વરનો અંશ છે. પણ વિશય સંગ કરીને દીન બની બહુ
પ્રકારના દુષ્ટને પામેછે. અને એ જીવનાં જીવ જે સાક્ષાત પર
માત્મા અવિનાશી અને જેને આપણે અંતરમત્રી કહીએ
છીએ તે સાક્ષાત ભગવાન સદા એની પાસે સાક્ષીવત રહે
છે. તે પુરુષબ્રહ્મ ભગવાનને જીવ જાણતો નથી અને વિષ-
યને વિશે અંધ થયો છે.

હવે જીવ માયાના સંબંધે કરી વિષયવાસનાથી બંધન
પામ્યો, તેથી મુક્ત થવાનો અને જન્મ મરણ ટળવાનો ઉ-
પાય એછે કે હૃદયેશાં સત્સંગ કરવો, અને તે સત્સંગ કર-
વાથી સારાસાર વિચાર સમજાય. જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈગ્ય
એનું મુળ સત્સંગ છે. અને તે એવા સંતનો સમાગમ કે
સ્થળ સુક્ષ્મ પાવન જેનું તન, ગુણના સાગર, જેના મનને

વિષે ગર્વ તો હોયજ નહીં, જેને રાગ નહિ, દ્વેશ નહિ, મ
મતા નહિ, માન નહિ, જેને શત્રુ મિત્ર સમાન છે, નિરુપ-
હા, તૃષ્ણા નહિ. રોષ નહિ, સ્તુતિ નિંદા રહિત નિર્દોષ,
જેને અખંડ જ્ઞાનનો પ્રકાશ છે, અને સર્વને વિષે ભગવાન
ને દેખેછે. કીડી, કુંજર, બ્રહ્મા, અને ભૂપ સર્વેને દર્શિરમય
દેખેછે, અને જેને જગતનો આભાસ દેખ્યો છે તે અને
માફ ખતે નાશ થયા છે, વૈરાગ્ય કરી જોગ દ્રઢ કર્યો છે, અને
આ સંસારના ભોગને કાગડાની વિષ્ટા જેવા જાણેછે, તથા
વાસનાનું મુળ છેદન કર્યું છે, અને વિષય થકી મન મોહ
નથી પામતું. અને લોહું તથા કંચન તેને સમ જાણવાયા-
ળા તથા એકાંતમાં ભગવાનની ભક્તિ રહે છે તે જેનું
ચિત્ત સદા અવિકારી રહેછે, દુઃખ, મુખ, હરખ અને શોક એ
સર્વેને સમાન જાણેછે. જ્ઞાની, સમ. દા, સાધનવંત અને
જેના મુખને વિશે રામકૃષ્ણ ગોવિંદ વિના બીજું આગરતા
નથી, એવા પરીબ્રહ્મ પરાયણ મંત્રને મોટા મહત્ત કહીએ.
જેનાં નેત્ર તો કંઈનાંસ ભરેલા હોયછે, દયાવંત, હિંમત પ્ર-
મુખ અને શરણાંગતને મુખના આપનારા, આસલાભમાં
અંતુષ્ટ, અને બ્રહ્મ આનંદમાં પુષ્ટ જેનાં લક્ષણ હોય તેને
વૈશ્વવ કહીએ. જે વિષય સગ થકી મુક્ત થવાને જુક્ત કરે
છે તેને જીવનમુક્ત કહીએ. એવા સંતની સાથે રંગ લાગે
તેનું નામ સત્યાંગ કહીએ. અને એવા સંતને શરણ ગમેતે
દાઢ વિષયી પામર જાય, અને તેમની સેવા કરે તો એવા
તો દયાળુ હોયછે કે અખંડ ધન, જે કોઈ દહાડો ખુદે ન-
હિ તેવા ધનના ઢગલા ખતાવે છે, પ્રથમ તેને ભગવાનના

(૭૧)

જન્મ તથા કર્મ ચરિત્ર સંભળાવેછે. અને ભગવાનના ગુણ-
ર્થે પ્રેમાધિન થઈને ગાયછે. તથા હરનિશ ભગવાનનું નામ
સ્મરણ કરેછે, ભગવાનની મુરતીની શેવા કરેછે, તથા વેદન
અરચન કરેછે, અને અનીન્ય પણે ભગવાનના દાસ થઈ
ભગવાન વિના બીજી કાંઈ પણ ઉપાસના કરતા નથી, અને
ભગવાન એ સાક્ષાત જીવના સંગી છે, એમ જાણી દેહ, ઈં-
દ્રિયો, પ્રાણ, મન, સુત, દારા (સ્રી) ધન, ધામ, સરવે ઈ-
શ્વરને અર્પણ કરી સદાકાળ ગર્વને છાંડી ભગવાનને સેવે.
એ નવધા ભક્તિ છે. તે પ્રમાણે આચર્યે ગુરના વચનનો
તથા શાસ્ત્રનો વિદ્યાસ રાખી, તેના અભ્યાસ કરે, અને
ભગવાનને અંતરજાતી જાણી ભગવાનની મુરતી ધ્યાનમાં
આણે, વિદ્ય થઈ વૈરાગ્ય પામે, તથા સઘળા કુસંગનો
ત્યાગ કરે. સરવે સંકલ્પ તજીને મનને જીને, સમ લક્ષણ
પામે, ઈંદ્રિયોને નિર્વિષય કરે, તેને દમસાધન કહીએ. મન
ઈંદ્રિયોની વૃત્તિ વિરામ પામે, અને ઉપરામ તદાચિત પામે,
આસ્તિક્યુદ્ધીએ કરીને જે પ્રારદ્ય કરમ છે તેના સુખ
દુઃખ સહન કરે, સારાસાર વિવેકનું જ્ઞાન આવે ત્યારે સર્વે
સમાધાન થાય. એ ષડ સાધન સંપત્તિવાળો મુમુક્ષુજન અ-
વિકારી થઈ જ્ઞાન પામવાના અધિકારી થયો એટલે એ
સાક્ષાત બ્રહ્મનું રૂપ જાણવા જોગ થયો, એવા ગુરને શરણે
જઈ શુભ આચરણથી ગુરની શેવા કરે તો ગુર તેને અખંડ
જ્ઞાન આપે, જે ધરમાં વસ્તુ હોય અને તેને અધારે કોઈદે-
ખે નહીં અને જ્યારે દીવો કરીને જીવે ત્યારે તે હાથમાં
આવે એમ ભગવાન જે અંતરજાતી અવિનાશી તે શાક્ષી-

(૭૨)

વત, પ્રકાશી સ્થો છે. આયું જ્ઞાન જેનું મોટું ભાગ્ય હોય તેને ગુરુ કરાવે. અને જ્યાં જીવે ત્યાં ભગવાનને દેખે, ભગવાન વિના બીજું કંઈ દેખે નહિ, જેમ આકાશને વ્યાપક દેખે અને દેહ ઇન્દ્રિયોનો અધ્યાસ રજો. તે જન પછી જીવન મુક્ત થાય. અને કોઈ કાળ તે નાશ ન પામે. માટે આયું સમજી શર્વ વ્યાપક અંતરજાતી જે સાક્ષાત ભગવાન ગુણાતિત અને ગુણના સ્વામી સૃષ્ટિ ઉદ્દ. પોષણ અને સંહારના કરવાવાળા એવા છે ભગવાન, તમનું નામ સ્મરણ ચિંતવન અને ધ્યાન ધરવું. વળી એમ કેહેશે કે મન અચળ છે, અને તેથી રહેતું નથી, અને તે નાના પ્રકારના સંકલ્પ વિકલ્પ કરે છે. તો પદ મું વાંચવું. તે ઉપરથી સમજાશે કે મનને જીવના કમળમાંનું છે. અને તે જીવની ઇચ્છાએ કરીને જ્યાં મોકલે ત્યાં જાય. અને ભગવાનનું ધ્યાન ધરતાં ચિત્ત અચંચળ ન થાય અને તે ધ્યાન ધરવાની રીતી કહું તે સાંભળો.

પવિત્ર ભૂમિ ઉપર એકાંત સ્થળને વિશે મન નિશ્ચય રાખી પઠાસન કરીને બેસવું, પછી બાહ્ય ઇન્દ્રિય શબ્દ વીગરેતી વૃત્તિઓ સમેટીને અંતર વિશે લાવવી, પછી મન નિર્સંકલ્પથી પ્રાણાયમ કરવો, પ્રણવમંત્રથી તદા અંતરમાં રોકવું અપાન ઊંચો ચઢાવીને અંતર પ્રાણ લેવો. એ બંનેને સમાન મેળવી સ્થીર રાખવાં. અને જ્યારે પ્રાણ સ્થીર થાય ત્યારે મન નિશ્ચળ હોય, અને વૃત્તિઓને બહાર જવા દેવી નહિ, એટલે અંતર સમાધી થઈ, અને જ્યારે મન, પવન વૃત્તિ જ્યારે રોક પામે ત્યારે અંતરને વિશે એક સો-

નાનું સિંહાસન કલપવૃં, અને તેના ઉપર અષ્ટદળ કોમળ કમળનું આસન ત્યાં ભગવાનની શ્યામસુંદર ચતુર્ભુજ સુર-રતી ચાર ભુજને વિશે ચાર આયુધ. શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ્મ અને કાનને વિશે કુંડળ, હાથને વિશે સોનાના કાંચ. કંકણ કોટને વિશે હાર, કેહેડને વિશે કંદારો, દસે આંગળીએ વેઠ વીંટીયો, ચરણને વિશે નેપુર, શ્રીવત્સ કોસ્તુભમણી તથા છાતીને વિશે ભ્રગુલાંછન, અને કોટે પુષ્પના હાર અને તુ-ળશીની માળા, કપાળને વિશે કેસરનું તિલક. અને ભગ-વાનનું મુખાર્પિંદ હાસ્ય અને કર્ણભય પ્રતીક તિક્ષણના સિકા, અને અંગને વિશે પીતાંબર બહુ રંગે શોભી રહ્યું છે, કમળના જેવાં ભગવાનનાં નેત્ર છે. આજન (પગના કી-ચણથી લાંબા) બાહુ (હાથ) છે, વીશાળઉદરને વિષે ત્રીરેખા શોભી રહી છે, અને ભગવાનનું રહ્ય વિશાળ છે. કટી (કેહેડ) સુદૃઢ છે, જાનું (જંઘા) કેળના થંભ જેવી કોમ-ળ છે. પદ (પગ) કમળના જેવા, નખની છબી કોટી ચંદ્ર-માનું તેજ શોભી રહ્યું છે. (અષ્ટાદશ) અઠાર ચિન્હ છે, ભગવાન કોટી કામ સ્વરૂપ છે. અને તેમના કોટી સુરજના તેજનો પ્રકાશ છે. અને ચપળતા કોટી વિજળીના જેવી છે. કોટી ચંદ્રમાના જેવી શીતળતા છે એવા ભગવાનનું અવ-લોકન એક મન વડે કરવું. અને વૃત્તિઓ સ્વરૂપાકાર થાય અને પોતાના મનની સ્મૃતિ ન રહે એ પ્રમાણે અધ્યાસ કરવાથી મનનો જય થાય, પછી નિર્ગુણ બ્રહ્મ એવા અંત-રંગમી ભગવાન ઓળખાય. જગૃત, સુપત અને શુશૃષ્ઠિ એ ત્રણ અવસ્થા જીવની છે, એ ત્રણે અવસ્થામાં ભગ-

(૭૪)

નીવન રહ્યા છે, અને તુરીય જેની ભુમીકા છે, પણ તુરીયાનીતરહ્યા છે, અને, હૃદયોની વૃત્તિ જ્યારે લીન થાય ત્યારે તે ઠેકાણે તુરીયા અવસ્થામાં જાણપાત્ર થાય તે સ્વરૂપ માત્ર સ્વરૂપ સુખાનંદ કહીએ એ પ્રમાણે આત્મા અત્તિ ચૈતન્ય જાણવો, એ આત્મા વિશે વૃત્તિયો લયલીન થાય પછી તે પરમાનંદ સુખને પામે, આ દેહનો અધ્યાસ તે છુટી જઈ કલેશ માત્ર દુર થશે, અને વાસનાના અંકુર નાશ પામે એટલે નીરવાણ પદને પામે અને ભગવાનના અખંડ શા- મની પ્રાપ્તિ થાય અને તેને પુનરભવ સંસાર તે મટી જાય

સરવેમાં અતી શ્રેષ્ઠ ભગવાનનું નામ સ્મરણ અને ધ્યાન છે. એમાં કોઈપણ રીતનો સંપય નથી આ પુસ્તકની અંદર જે પદો આપ્યાં છે તેમાંથી વહલોવી જોશો તો સા- હેદી પુરાવ સાથે ખાતરી કરી આપશે કે રામ નામ એજ સત્ય છે તે વીના સરવે માયીક વસ્તુ અસત્ય અને નાશવાન છે. અને તે લાભને હાંસતારી છે અને લાભ, સુખ, આપ- નાર તો ફક્ત એક ભગવાનનું નામ છે તેજ સત્ય છે, તેમજ આગળ થઈ ગએલા મોહોટા માહાત્માઓ પ્રભુ સ્મરણમાં અને ધ્યાનમાં રહી આ પુનરભવ સંસારથી મુક્ત થઈ દેહી ગયા છે. કે રામકૃષ્ણ ગોવીંદનું નામ ધ્યાન એ સત્ય છે. માટે જીવને તરવાનો ઉપાય તે વીના બીજે કાંઈપણ નથી જીવોકે હુરી કેવા દયાળુ છે તે એક નામ સ્મરણ કરતામાં તો સા ક્ષાત લક્ષ્મીજીની સુખસંજ્યા ત્યાગી સત્વર દોડ્યા આવે છે, અને અભય કરી નાખે છે.

સિદ્ધાંત-જીવો કે અજ્ઞાનેણ મહા પાપી અને સ્વ-

(૭૫)

પનામાં પણ ભગવાનને જાણતો નહોતો પણ અંતકાળને વાંશે નારણીમા નામના પોતાના છોકરાને નારણુ નારણુ હે નારણુ હે નારણીયા એમ બોલાવતાં “નારણુ” શબ્દ સાંભળી ભગવાન લક્ષ્મીજીની સુખસજ્યા ત્યાગી સત્વર આવી અજમેળની સ્તુતી માની તેને અભય પદ આપ્યું વળી ગુણકા સેજ સ્વભાવે પોપટને (રામ રામ) બોલાવતાં નિર્વાણ પદને પામી, વળી નામનો મહીમા જે પ્રહલાદજી ભગત જેણે પીતાની આજ્ઞાએ કરી રાત્રે ચોકી ફરતાં ફરતાં એક કુંભારને ત્યાં નીભાડાની અંદર એક માટલામાં બી-લાડી વીહારી હશે તેના બચ્ચાં હતાં તે માટલું ભુલથી મુકાઈ ગયેલું અને નીભાડો સળગ્યા પછી તપાસ કરતાં માલમ પડી આવ્યું કે એ બીલાડીનાં બચ્ચાં વાળું માટલું નીભાડામાં મુકાઈ જવાયું છે. તેથી તે કુંભાર અને કુંભારણી બીચારાં માહા સોચ પામી દીન થઈ આખી રાત ઉભાં રહી રામ રામ રામ રામ રામ રામ એમ કહી ભગવાનની સ્તુતી કરતાં પ્રહલાદજી દીઠાં અને કુંભારને કહેવા લગ્યા કે હે શઠ તું અમારા રાજમાં રહી રામ રામ કેમ બોલે છે તે તું શું જાણતો નથી કે જે રામ રામ બોલે છે તેને રાજ શીક્ષા કરેછે? આવું સાંભળી કુંભાર વીનંતી કરી કહેવા લાગ્યા કે હે માહારાજ આજની રાત ક્ષમા કરો, અને આજની રાત વીત્યા પછી તમારે મને જેમ કરવું ધટે તેમ કરજો. આવાં કુંભારના વચન સાંભળી પ્રહલાદજી તેને કહ્યું કે, શું રામ રામ કહેવાથી બચ્ચાં ઉગરશે? ત્યારે કુંભારે કહ્યું કે હા મહારાજ. આ સાંભળી પ્રહલાદજી કુંભારને

સખત હુકમ કર્યો કે ખમડદાર માહારા જ્યાંયા શીવાય નીમાડો ઉઘાડીશ નહીં અને તેમ કરીશ તો તને શીક્ષા કરીશ. ત્યારે કુંભારે કહ્યું કે બહુ સારું, પછી નીલાડો ટાઢો થયા પછી પ્રહસાદજીને બોલાવી તેમની અમલ ઉઘાડ્યો. તેમાં બીલાડીનાં બચ્ચાં વાળું મારલું કાચું રહેલું અને તેમાંથી બીલાડીનાં બચ્ચાં કલોલ કરતાં નીકળ્યાં, એ જોઈ પ્રહસાદજીને નીચે થયો. કુંભારને ગુરૂ માની રામ રામ શબ્દ ભજવા લાગ્યા અને રામ શીવાય જેને બીલું કાંઈપણ બોલવું જ નહીં આવે દ્રઢ થયો પછી તેને (હરણાકરચપ) તેના પીતાએ ઘણાએ સંતાપ્યો અને અત્યંત દુઃખ દીધું. પણ રામ નામ સત્ય અને દેહ, વેહેવાર, જગતનાં સુખ તે સરવે તુચ્છ માની જે જે સંકટ આગ્યું તે ભોગવ્યું અને છવટે તેને બળતા લોઢાને થાંભે તેના આપે વળગાડ્યો ત્યાં શ્રી રામચંદ્રજીએ નરસીંગ રૂપ ધારણ કરી પ્રહસાદજીની પ્રતીજ્ઞા પાળી અતે સાહ્ય કરી.

વળી નારદજી દાશી પુત્ર તે પણ ભગવાનના નામ સ્મરણે કરી ભગવાનના પરમ પદને પામ્યા અને ભગવાનનું મન કહેવાય છે.

વળી કૃષ્ણ જેણે નારદજીના ઉપદેશથી ભગવાનનું નામ સ્મરણ કરી ભુક્તિ તથા મુક્તિ (અવીનશ પદમી) પામ્યા, વળી કળયુગમાં નરસીંહ મહેતા જેણે ભગવાનનું સ્મરણ કીરતન કરી ભગવાનને વશ કીધા. વળી દ્વાપાયેળ ભગત (દેહ)ની આયડીની સુવાવડ કરી અને આખોતીયાં ઘોયાં, આ જુઓ પ્રભુ ભગવત્સહ્ય કેવા છે, ભગવાન તો

(૭૮)

કુદત એક પ્રેમ ભક્તિનેજ વશ છે, “હરીને ભજે સો હરીકા
હોય, જાત ભાત પુછે ન કોય.” માટે ભગવાન તો અધમ
આધારણ છે, એ કાંઈ પ્રેમ ભક્તિનાં આગળ જાતભાત
જોતા નથી અને જો જાતભાત જુવે તો સાક્ષાત વ્યાસજી
માહારાજ એ મછગંધાના પુત્ર, નારજી દાશી પુત્ર, રોહી-
દાસ ચમાર ગુણકા અધમ જાતી, સેના ભગત નાપી, ચો-
ખામેળા દેડ, પ્રહલાદજી દહીત કુળના માટે આ સમજી સર્વે
એન્યો તથા ભાઈયો મળી ભગવાનનું નામ સ્મરણ તથા
ધ્યાન કરવું.

દોહરો.

રટો રામ નીત્ય ભાવશું, કરો પ્રીત ભગવાન;
તજો કુકર્મ નિજ ચિતશું, ચહો જો પદ નિર્માન.
અસ પ્રભુ દીનખન્ધુ હરી, કારણ રહિત કૃપાળ;
નારણશીંગ શઠ તાહિ ભજી, છાંડી કપટ જંજળ

આંધ અંત શબ્દો.

રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ
રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ રામ

દોહરો

રામ નામથી કંઈક જન, મયા મોક્ષને દ્વાર;
માટે આર્થ બાંધવા, રામ નામ ન વિસાર. ૧

રામ ! રામ ! રામ ! રામ ! રામ ! રામ ! રામ ! રામ !

